XXX. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM
Ára: 1,80 Ft
1974. MÁJUS 2.

Ludas Matyi

ÜNNEPI FELVONULÁS

KEDVES LUDAS!

HOL A HELYE A PLAKÁTNAK?

Ezennel, ország-világ színe előtt kijelentem: a főváros közegészségének fejlesztése érdekében bárkivel hajlandó vagyok együttműködni, még az ördöggel is cimborálok, ha kell.

Erre az ünnepélyes kinyilatkoztatásra nem véletlenül került sor. Én vétkem, én igen nagy vétkem: szóltam az ellen, hogy időről időre teleragasztják Budapest főútvonalán a házfalakat és a hírdetőoszlopokat csúf, beste patkányokat ábrázoló plakátokkal. Azt kértem szépen, szelíden, hogy ezeket a „Ha patkányt lát, jelentse!" feliratú, nemes ügybuzgalmi kiáltványokat, ne az utcákra ragasszák, hanem oda, ahova való: kapualjakba, lépcsőházakba.

Nosza, jött a válasz a fővárosi közegészségügyi-járványügyi felügyelőségtől, amelyben részletesen ecsetelik a patkányírtás eddigi eredményeit és jövőbeni perspektíváit. Ezek után a levél aláírója summásan elítélve tiltakozási próbálkozásunkat, kijelenti: *„Közleményük megjelenését sajnálatosnak tartom, mert kitűnik belőle, hogy a főváros közegészségének fejlesztése érdekében nem kívánnak az illetékesekkel együttműködni."*

Meglepő következtetés. Ám itt még csak a megbántott Hivatal hangja szól, a levél befejező részében azonban már a Hatóság hallatja szavát, eképpen:

„Mivel a hatályos jogszabályaink szerint a Fővárosi KÖJÁL keretében működő Állami Közegészségügyi-Járványügyi Felügyelőség egész Budapestre kiterjedő h a t ó s á g i jogkörrel rendelkezik és jogosult bármely közegészségügyi-járványügyi hiányosságot kivizsgálni, majd annak megszüntetésére a szükséges intézkedést megtenni, ezért felkérem, hogy a jövőben hasonló ügyekben a cikk megjelenése előtt szakvéleményünket kikérni szíveskedjenek, mert szakmai tevékenységről megalapozatlan állásfoglalás kialakítását és erről a lakosság helytelen tájékoztatását csak így lehet elkerülni."

Hogy miről tájékoztattam helytelenül a lakosságot, máig sem tudom. Arról, hogy ezek a plakátok időnként elöntik főútvonalainkat? Ez igaz, erről a lakosság saját szemével tájékozódhatott. Arról, hogy az én magánvéleményem szerint ezeket a plakátokat máshova kell tenni? Már engedelmet, de ennek a kinyilvánításához nem szükséges semmilyen hatóságtól előzetes állásfoglalást, szakvéleményt, vagy engedélyt kérni. A hatályos jogszabályok szerint sem...

Az egészet azért hozom újból szóba, mert a KÖJÁL továbbra is köti a patkányt a karóhoz és a levél félreérthetetlenül leszögezi: plakátügyben egy jottányit sem enged. Mindennek rendelt ideje vagyon, mondotta Salamon király. És rendelt helye, teszem hozzá én. A patkány-plakátok rendelt helye a kapualj. Be velük az utcákról!

(r)

RUTINPÁLYÁN NEM JÓ LAKNI...

A XI. ker. Bártfai utca 63-ban, tízlépcsőházas, 300 lakásos épülettömbben lakunk, amellyel szemben egy másik háztömb van. A két épülettömb közötti útszakasz alsó részén van egy tilalmi tábla, amely szerint a gépjárművezetők közül ezt csak az Autóklub tagjai vehetik igénybe és még egy másik tábla is van ott „Rutinpálya" felirattal. Ezt az útszakaszt az autósok teljesen kisajátították maguknak. Hajnaltól éjfélig mást sem hallunk, mint autós vezényszavakat, ajtócsapkodásokat, motorzúgásokat. Benzingőz, fékcsikorgás, dudálás teszi változatossá a „műsort".

Az autópályától mintegy 100 méterre, három bölcsőde és iskola van egymás mellett, és egy gyermekjátszótér, ahol a labdákért kifutó gyermekek állandó életveszélyben vannak. Az útszakasz korábban a környék gyermekeinek kedvenc bicikli- és görkorcsolyapályája volt, most ez is megszűnt.

Nem értjük, hogy a tanuló és gyakorlatozó autósok miért nem mehetnek 2—3 kilométerrel távolabb? Miért szennyezik a lakótelep levegőjét? Miért nem pihenhetünk éjjel sem tőlük?

Dr. Sz. Z.
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Kedvelt lapjuk március 14-i számában egyik termékünk, a Dáma harisnyanadrág is szerepel. Egy mikro méretű és egy hatalmas harisnyanadrágot ábrázol a rajz, amelyen egy jókedélyű kereskedő közli két megdöbbent vásárlóval: „Az egyes méret a törpék, a kettes az óriások országának az exportjából maradt vissza."

Fejlett humorérzékkel rendelkező vállalat vagyunk, mégsem derültünk a „viccen". Nem sértődöttségünk miatt, hanem azért, mert a vicc nem tréfa, hanem valóság. A Dáma harisnyanadrág méreteivel, illetve mértékállandóságával a termelés egy rövid — az érintett vásárlók által valószínűleg hosszúnak tartott — időszakában, egy új fonaltípus bevezetése miatt, nehézségek merültek fel. A gyártás menetét a hiba észlelése után azonnal fokozott ellenőrzésnek vetettük alá és a nagyságinga-dozást megszüntettük. A forgalomba került meg nem felelő méretű darabokat a belkereskedelem közreműködésével rövid úton cseréljük.

Levélírójuk és rajzolójuk segítő célzatú fáradozását köszönjük.

Dr. Szőcs Károly o. v.,
Budapesti Harisnyagyár

A kecskeméti autóbuszpályaudvarral kapcsolatban megjelent panasz okait kivizsgáltattam.

A kedvezőtlen időjárás, illetve szélirány okozta „koromesőt" szikrafogó felszereléssel kívánjuk megszüntetni. Ezen túlmenően tervezzük, hogy az 1976—77-ben végrehajtandó rekonstrukció során a széntüzelésű kazánokat földgáztüzelésűre alakítjuk át.

A jövőben az utas-váróterem tisztaságát gyakoribb takarítással biztosítjuk, a szellőzés megoldására pedig elektromos ventillátorokat építünk be. Sajnos, a váróterem zsúfoltságát a közeljövőben nem tudjuk csökkenteni, mert a megnövekedett utasforgalom miatt bővítésre lenne szükség.

Sohajda József ig.,
Volán 9. sz. Vállalat

Az olvasó megkérdezi...

...hol lehet kapni gombos férfi bőrzakót?

...miért változtatták meg a gázcseretelep nyitvatartási idejét Karcagon? Eddig este fél hétkor zárt a telep, most már délután ötkor zár. Ezt azért csinálták, hogy a napközben dolgozóknak megnehezítsék a palackcserét?

...miért nincs gesztenyebarna hajfesték? Néhány hónappal ezelőtt már megkérdezte valaki ebben a rovatban: miért nem lehet kapni a közkedvelt Landeston hajszínezőt? Azóta van már, minden színben. Éppen csak gesztenyebarnában nincs. Miért? Talán mert éppen ezt használják a legtöbben?

GYALOGOLNI JÓ?

A házunkban lakó — egyébként korát meghazudtoló fürgeségű és élénk — 85 éves nénike részére az illetékes ortopéd orvos, a cipőjéhez gurulótalpat (egy fajta cipőbetét) rendelt. Az orvos a rendelvényt az „Ortopéd Cipőkészítő Szövetkezet"-nek, a nénihez legközelebb eső, Rákóczi út 69. számú boltjára érvényesítette, hogy ne kelljen sokat fáradnia.

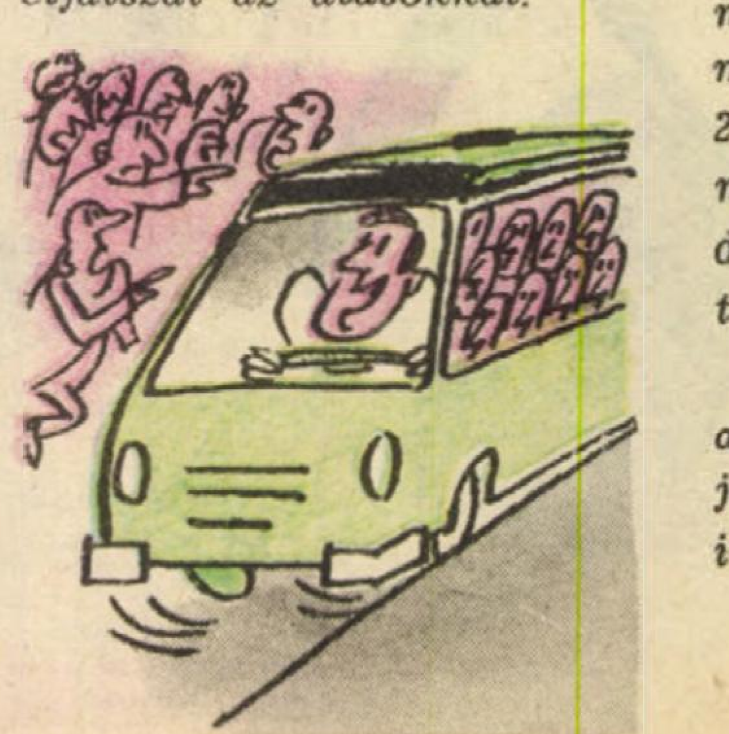
A műhelyben a nénit korát megillető tisztelettel fogadták, de közölték vele, hogy gurulótalp készítésre az Akácfa utca 65. sz. műhely van kijelölve. A néni nyomban eltipegett a megadott címre, ahol ugyancsak korának kijáró tisztelettel és udvariassággal fogadták és közölték vele, hogy valóban ők készítik a gurulótalpakat. de előbb megkérik, hogy fáradjon el a Lenin körút 57. számú központi műhelyükbe, mert a gurulótalpért járó 7,80 Ft (azaz hét forint nyolvan fillér) csak ott fizethető be. Befizetés után, a nyugta ellenében a legnagyobb készséggel állnak rendelkezésre.

Az ilyen korú és jellemű öregek makacssága határtalan. A néni nyomban elment a Lenin körútra is, de ott, akkor, nem volt félfogadás. Ekkor a 85 éves néninek már csak annyira futotta erejéből, hogy hazamenjen és elgondolkozzon azon: milyen tanácsot adhatna a szövetkezet vezetőinek, hogy a rájuk szoruló, többnyire idős, rosszlábú embereket hogyan tudják egy kicsivel több testmozgásra bírni?!

(S. J.)

MELYIK BUSZ INDUL?

A Baross térről három autóbusz indul Újpestre: a 30-as, a 20-as és a 20/A. A járatok útja részben egybeesik. Ezért korábban a járatszámok mögött kigyulladó lámpa jelezte, hogy melyik busz indul legközelebb. Most ez nincs meg, így az utasok (akik számára még egy tető sincs a téren) a buszok között álldogálnak és azt a kocsit rohanják meg, amelynek vezetője feltűnik. Ennek a módszernek a következménye az olyan játék, amelyet a BKV naponta eljátszat az utasokkal.

A vezető — és az utasok — megindulnak a 30-as buszra. A vezető beindítja a motort és közli, hogy ez beálló kocsi. Közben természetesen a 20-as busz elment. A csalódott tömeg (hogy mindig tömeg legyen, arról az irányítók gondoskodnak) egy része hamar vigasztalódik, mert megjelenik egy 130-as busz. Sőt már indul is. De csak a 30-as helyére, ahol kicserélik a táblákat 30-asra. Közben elment a 20/A jelzésű busz. Ezután felszállnak azok, akiknek a 130-as nem lett volna jó, mert már nincs kedvük újabb 20-asra vagy 20/A-ra várni. S tíz perc múlva elindul a 30-as busz teljesen tömve...

Nem lehetne visszatérni a régi jó rendszerhez és jelezni, hogy melyik busz indul először?

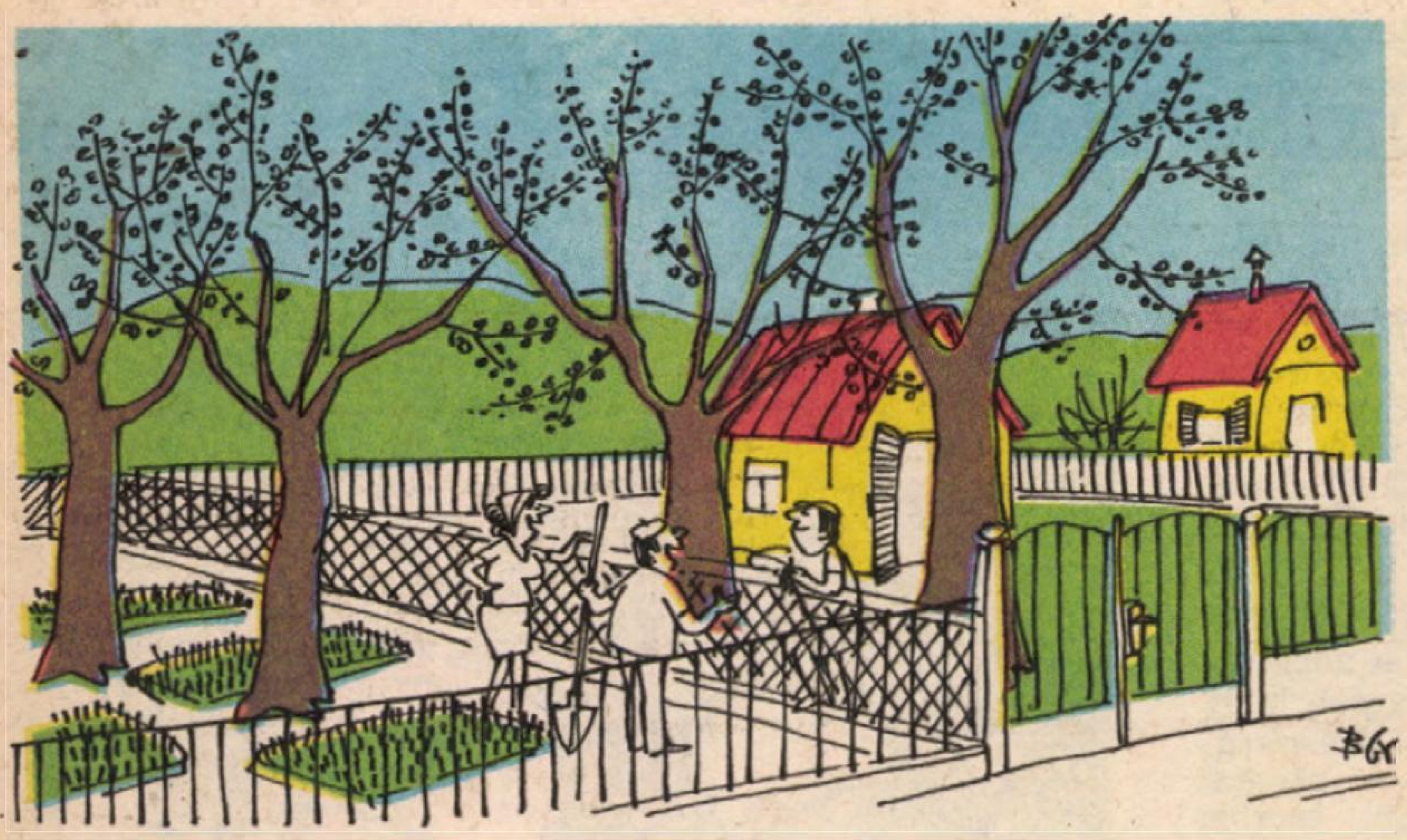
Józsa Pál
Újpest

MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁS

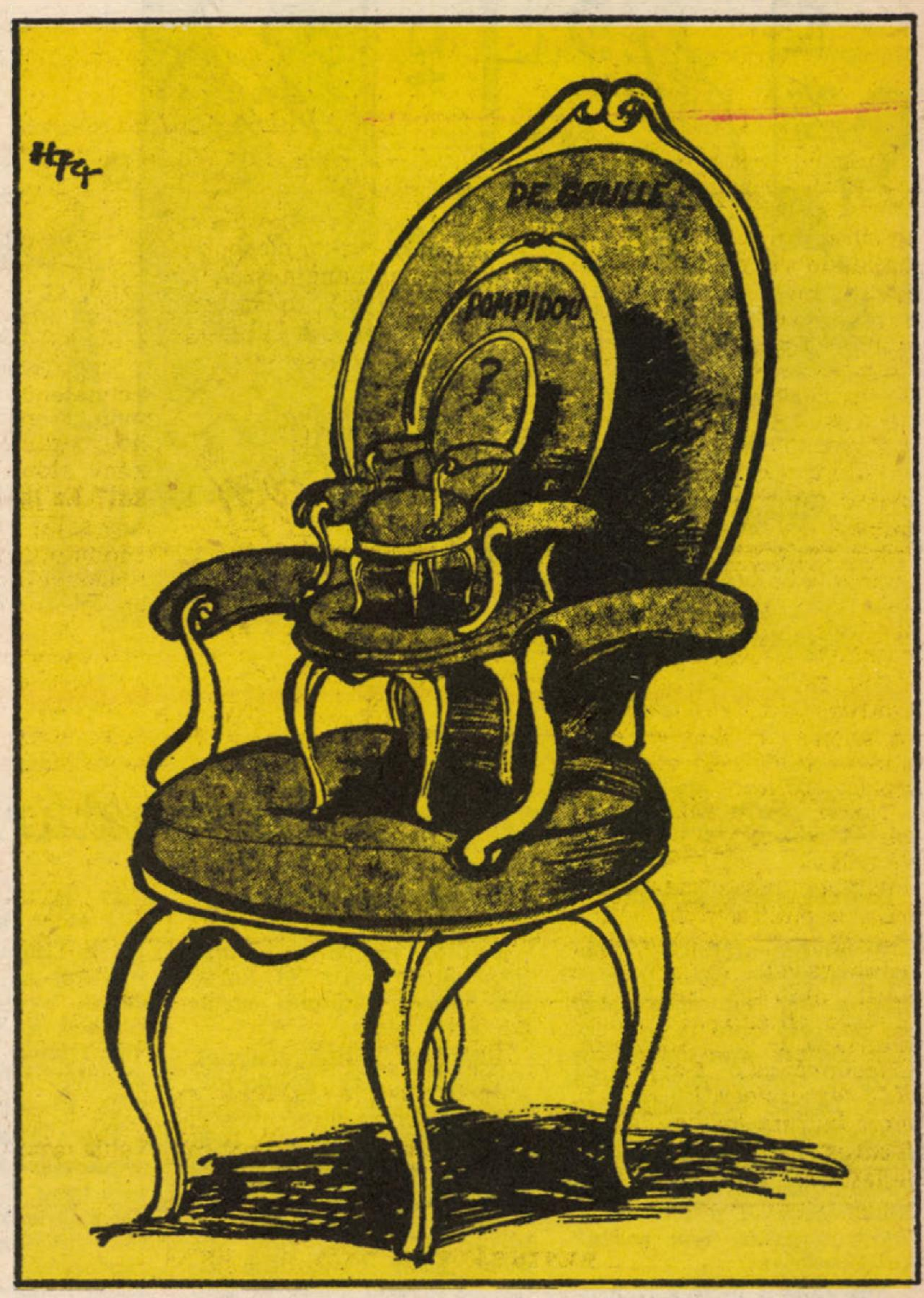
– Mit csináljunk, fizikai munkához nincs kedve...

TELEKTULAJDONOSOK

– Politika? Kultúra? Csinálják csak a ráérősek, akiknek nincs telkük!

TRÓNUTÓDLÁS FRANCIAORSZÁGBAN

(„Die Furche", Ausztria)

EGYSZEM GYEREK

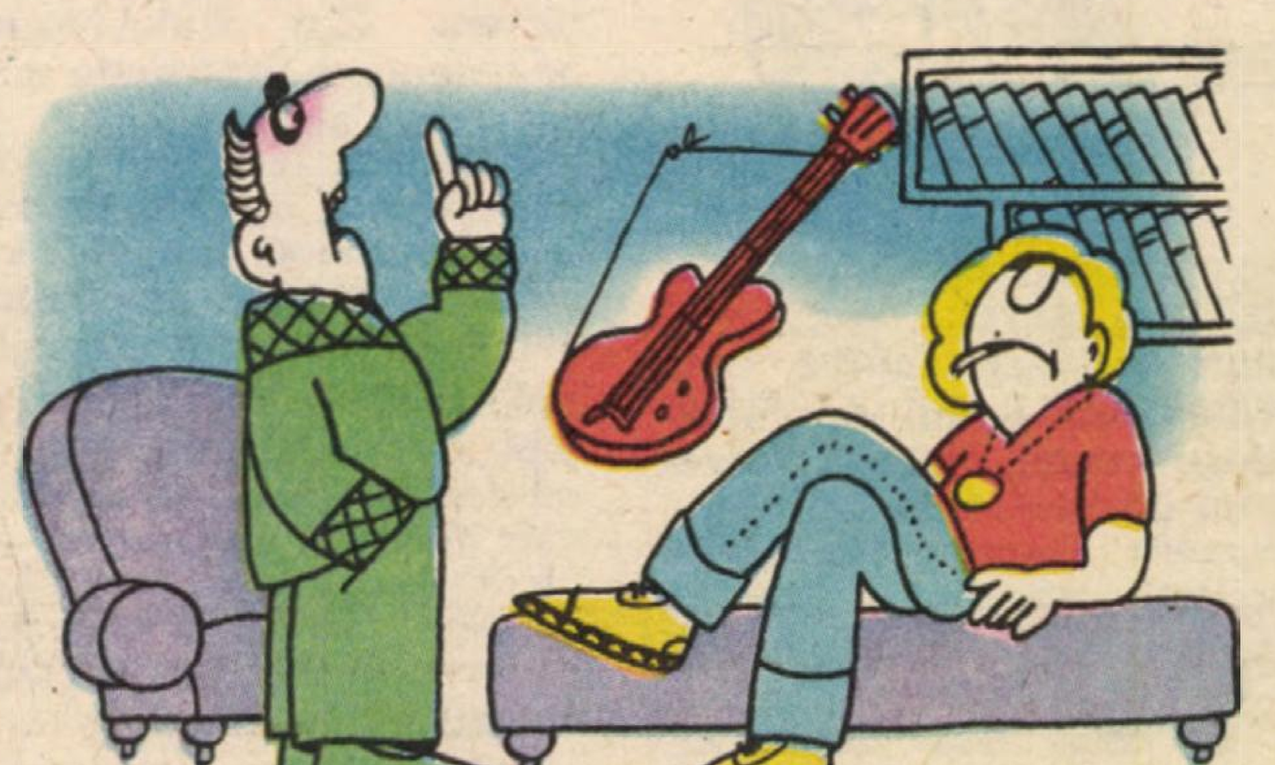
Én egyszer, hatéves koromban, kaptam tíz deka savanyú cukorkát, és azt kellett beosztanom nagykorúságomig — mondta az atya és bepárásodott a szemüvege, miközben egyszem magzata térdig állt a kakaóban és nagyon boldogtalan volt, mert a kakaó egyszerű magyar áru volt, nem pedig holland, mint amilyenben a szomszédék gyereke fürdik.

— Én egyszer csúnyán néztem szegény jó édesapámra, aki ezért úgy elvert a borotvafenő szíjjal, hogy három napig hasonfekve aludtam — mesélte az atya, miközben magzatja célbalőtt rá vadonatúj dugós puskájával és nagyon boldogtalan volt, mert a szomszédék gyereke eredeti német sörétes puskát kapott.

— Én egyszer nem értem haza pontosan hét óra tizenkét percre, ahogy azt szegény, drága jó anyám megparancsolta, ezért három hétig az asztal lábához voltam kötözve — emlékezett könnybe lábadt szemmel az atya, amidőn egyszem gyermeke három nap után jött haza a házibuliból, ahová egy félórára ugrott át.

— Amikor én először szerelmes voltam, hetekig álltam a lány ablaka alatt, amíg végre lejött és rámmosolygott. Én olyan boldog voltam, hogy ma is megmelegszik tőle a szívem. Aztán két hónap után a lány megengedte, hogy megfogjam a kisujja hegyét. Csodálatos volt... Ez a lány egyébként a te édesanyád — példálódzott az atya a kisfia előtt, aki azon a napon már a harmadik lányt hozta fel a lakásba és emiatt nekik háromszor kellett megnézni a Furfangos Nasztyenka című ifjúsági filmet.

— Én annak idején három hónapon keresztül minden áldott reggel hat órakor odaálltam a gyár kapujába, hátha aznap leveszik a „Munkásfelvétel nincs" táblát. Végre a negyedik hónapban felvettek udvari munkásnak. Életem legszebb napja volt ez —

idézte fel a múltat az atya, amidőn fia a nyolcadik munkahelyét hagyta ott.

— Amikor mi egybekeltünk édesanyáddal, örök hűséget esküdtünk, és ezt azóta se szegtük meg — mondta a fáradt apa, fia negyedik válópere után.

Aztán már nem nagyon mesélt hányatott életéről, mert egyszem fia elhelyeztette egy szociális otthonban. Igaz, ötévenként egyszer meglátogatta, és ilyenkor az atya nagyon boldog volt és visszajött a mesélő kedve:

— Amikor az én szegény jó édesapám beteg lett, három évig felváltva virrasztottunk az ágyánál. Egyszer, úgy emlékszem, mint ha ma történt volna...

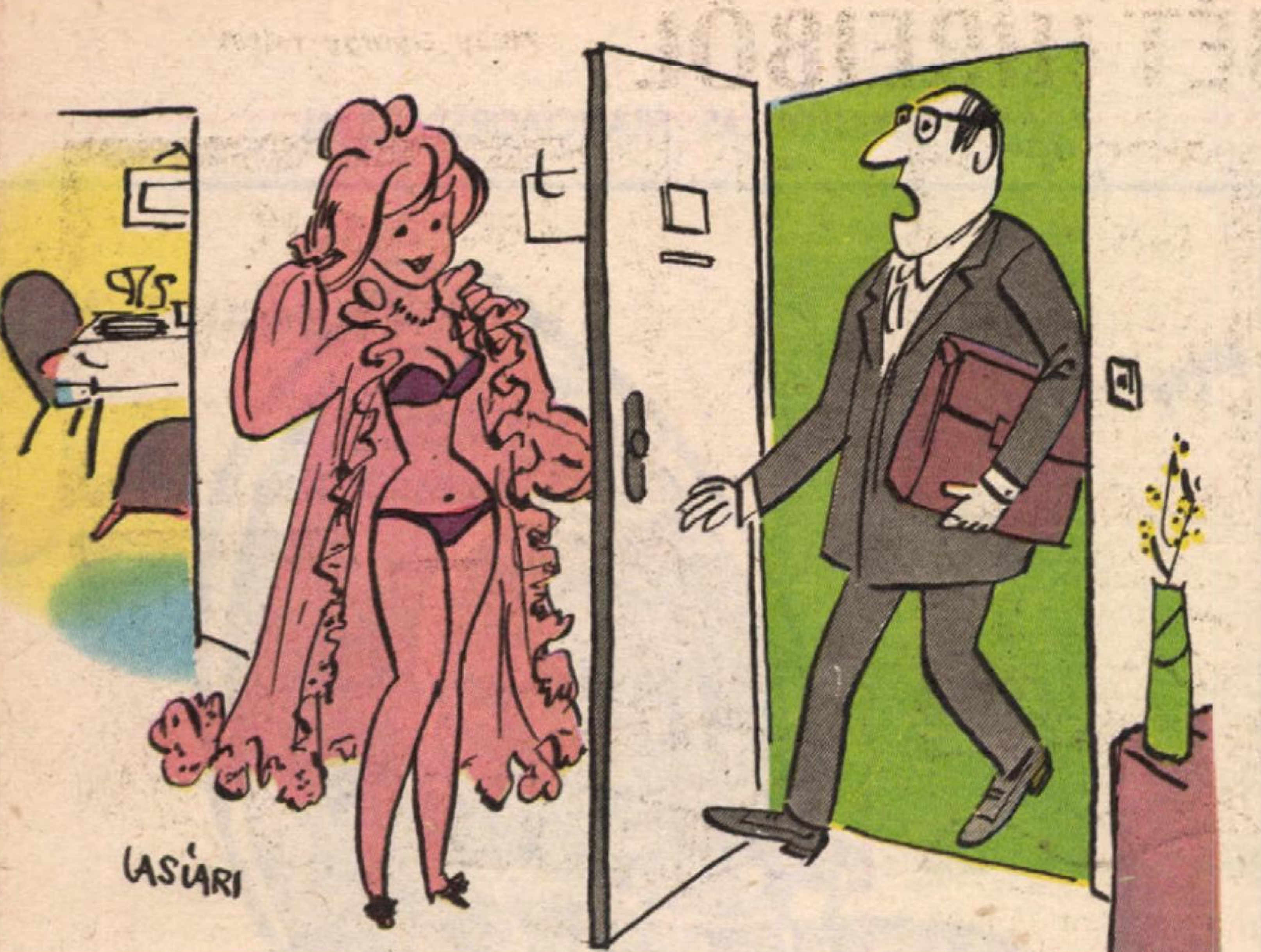
De hogy mi történt, azt a fiú nem tudta meg, mert elrohant: nem állította le a kocsiját a ház előtt, és nem akarta, hogy sok benzin fogyjon.

Aztán az apával is bekövetkezett az, ami általában az atyákkal elő szokott fordulni. A temetés után a fiú komor képpel fogadta a részvétnyilvánításokat, majd nagyon halkan és nagyon szomorúan megjegyezte:

— Talán jobb így neki. Nagyon szomorú élete volt. Már gyerekkorában ütötték-verték, az asztal lábához kötözték. Boldogtalanságát csak fokozta, hogy a nőknél sem volt sikere, ráadásul élhetetlen volt. Egy jó munkahelyet nem tudott kifogni magának... Szóval, tudnék én mesélni... Elég az hozzá, hogy én voltam az egyetlen öröme — mondta az atya és zokogni kezdett, mert egyszem fiacskája rugdalni kezdte, hogy siessen, mivel délutánra mozijegyet vásárolt, és holmi lelkizés miatt nem akarta lekésni a híradót.

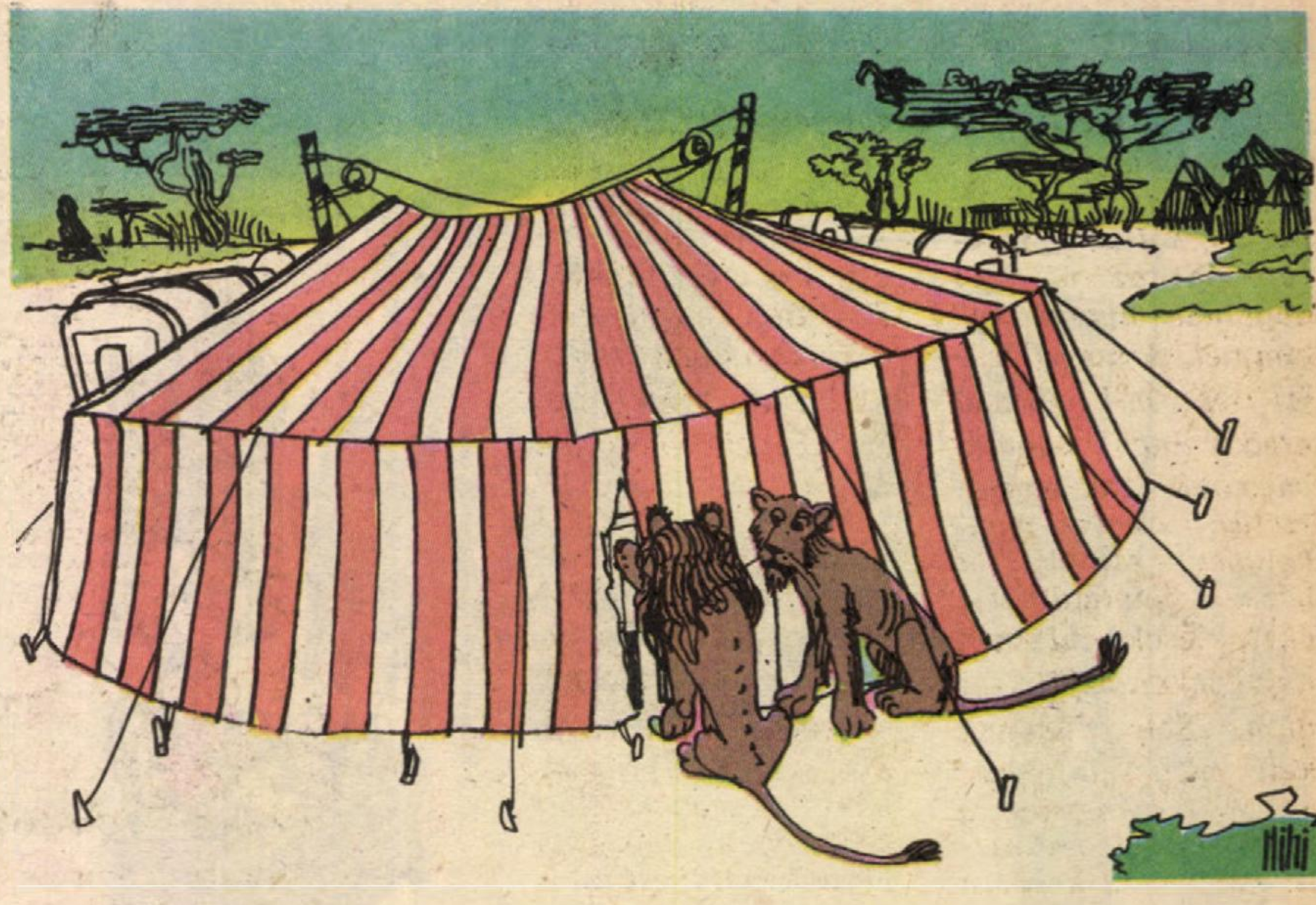
Ősz Ferenc

SZEXES ÖLTÖZET

– Aha! A csábpongyolád! Tehát megint odaégetted a vacsorát?

VÁNDORCIRKUSZ AFRIKÁBAN

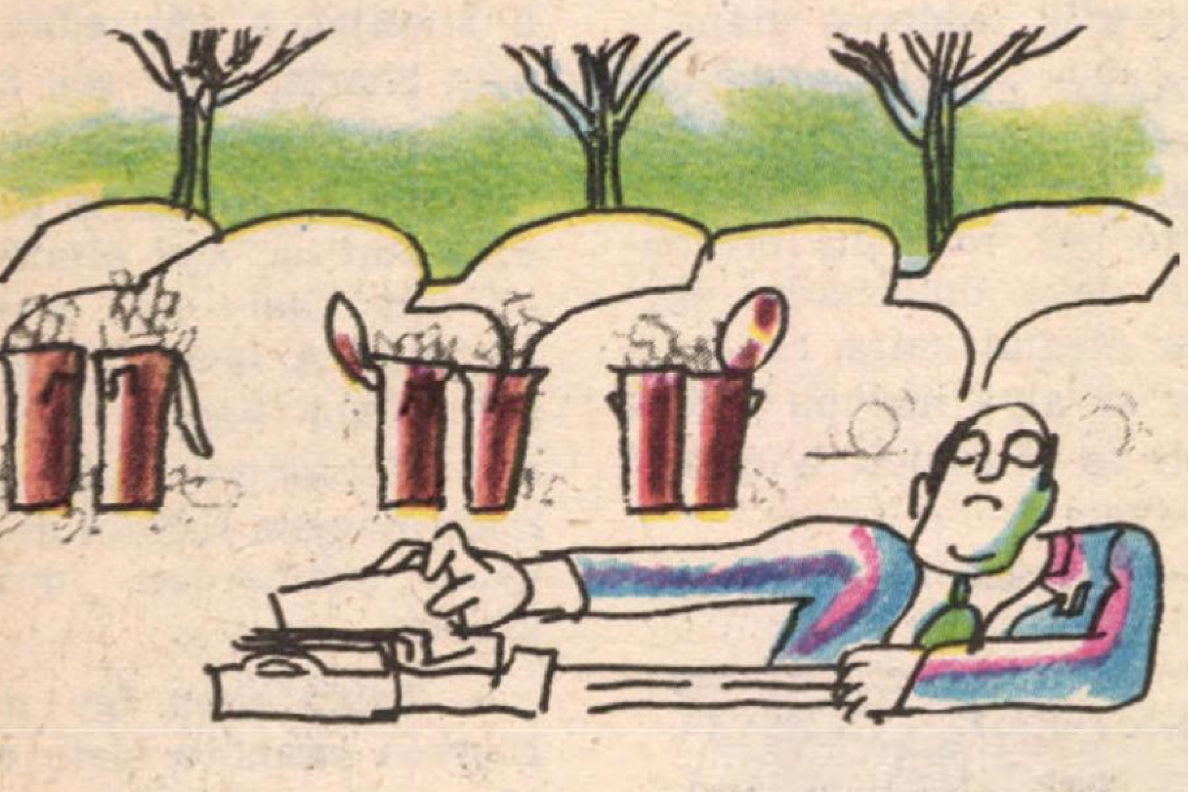
– Persze, te itt akarsz a szavannán megöregedni, ahelyett, hogy mi is járnánk a világot...

Levélváltás a 30 napos határidőről

Kedves Szerkesztő Úr!

A mi kis utcánk két oldalát nemcsak fasor díszíti, hanem két sor egész nap ott parkoló autó is. Az úttest emiatt úgy leszűkült, hogy a szemétgyűjtő kuka nem tudott befordulni az utcánkba. Előbb az utca telt meg dugig tömött kukákkal, azután bent a házakat lepte el a szemét: a lakók ugyanis nem tudták hová hordani.

Egy lakó a házból felhívta a Köztisztasági Hivatalt. Azt mondták, ismerik a helyzetet, február 28-án, tehát néhány nappal a hívást megelőzően, már átírtak a XI. kerületi Tanács Műszaki osztályához. Tovább nyomozott az utca: a Tanács a Köztisztasági Hivatal átiratát március 12-én kapta meg, és 27 nap múlva, azaz április 9-én intézkedés céljából átküldte az ügyiratot a Rendőrségnek. Az izgatott lakót a Tanács úgy tájékoztatta, hogy nincs ok a méltatlankodásra: „még nem telt le a 30 napos határidő". Az érdekelne, hogy ha az egész utcát és lakóit a tűrhetetlen sok szemét és a vele járó egészségügyi veszélyek fenyegetik, hogyan kell értelmezni a válaszadásra, az intézkedésre rendeletileg megszabott 30 napos határidőt?

Kedves Olvasónk!

Semmi esetre sem úgy, mint ahogy azt a XI. kerületi Tanács Műszaki osztálya értelmezte.

Számos intézménynél, vállalatnál azt gondolják, hogy ráérnek a 29. napon intézkedni, mert az még mindig a határidőn belül van, tehát eleget tettek a rendelet előírásainak. Ez bizonyára azért van így, mert addig nyugodtan alhat az előadó, amíg le nem telik a 30 nap. A „szabál az szabál", és ha netán fuldoklik is egy utca a szemétben, az intézkedés nem sürgős.

Elismerem, vannak bonyolult és nagy utánjárást igénylő ügyek, amelyekre harminc nap múlva csak válaszolni lehet, de intézkedni nem. Ebben a szemét-ügyben nem levelezni, hanem azonnal intézkedni kellett volna, de inkább vártak a 27. napig: ez még „belefér a keretbe."

És csak arra volnék kíváncsi, hogy ha véletlenül az illetékes osztályvezető vagy akár azt előadó ebben a szemetes utcában lakik, kivárták volna-e a 27. napot, vagy intézkedtek volna-e? Vagy legalább választ adtak volna-e, hogy majd intézkedni fognak? Kár volt várniuk a lakóknak a bürokratikus és hosszadalmas ügyintézésre. Be kellett volna költöztetni valakit a Tanács Műszaki osztályáról az utca egyik házának egyik lakásába. Ez esetben az ügyintézés nyilván rögtön a feladata magaslatán állt volna. Egy-két nap, és szemét volt-nincs.

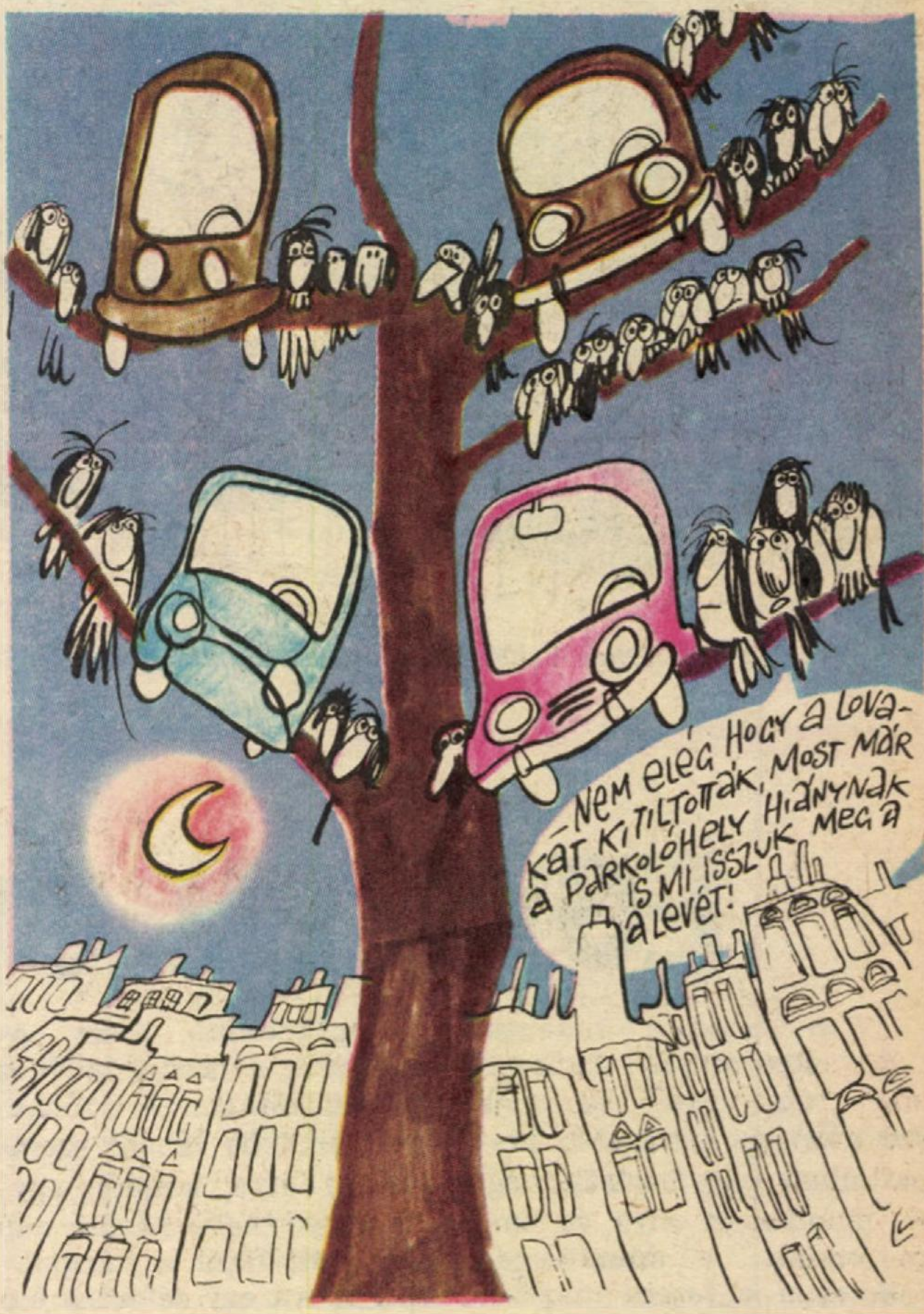
Úgy látszik a kialakult gyakorlat szerint a harminc nap tabu. Talán azért, hogy ne csökkenjen a bürokrácia, növekedjék a hivatal fontossága, vagy esetleg azért, mert a hivatalok egyes ügyintézőiben kevés a fantázia és el sem tudják képzelni, hogy a harminc napos, rendeletileg meghatározott végső határidőt felére, negyedére, vagy akár azonnalra csökkenteni lehet, szabad, sőt indokolt és sürgős esetekben kell is!

Tessék elképzelni, hogy ha a tűzoltók is kivárnák a bejelentéstől számított harminc napot és aztán riadóztatnának. Ezt a szemétügyet egy-két telefonnal napok alatt el kellett volna intézni. Ez április közepe táján váratlanul meg is történt. Egy kuka autó nagynehezen átpréselte magát a két autósor között és kiürítették az utcai kukákat. Utána a lakásokban felhalmozódott szemetet kihordták, megint megteltek a kukák és minden kezdődött elölről, de még ez is jobb mint a semmi. Mert a rengeteg szemét és a bűze már február óta ellepte az utcát és bent a lakásokat is: nem volt hova kihordani a szemetet. Most már megint nincs hova.

Meg kellene változtatni azt a szemléletet, hogy bizonyos *sürgős* esetekben az ügyfél nem követelhet elintézést a 30 napos határidő lejárta előtt: ne kelljen feltétlenül kivárnia a 30 napot sem az ügyfélnek sem a hivatalnak!

Földes György

PANASZ

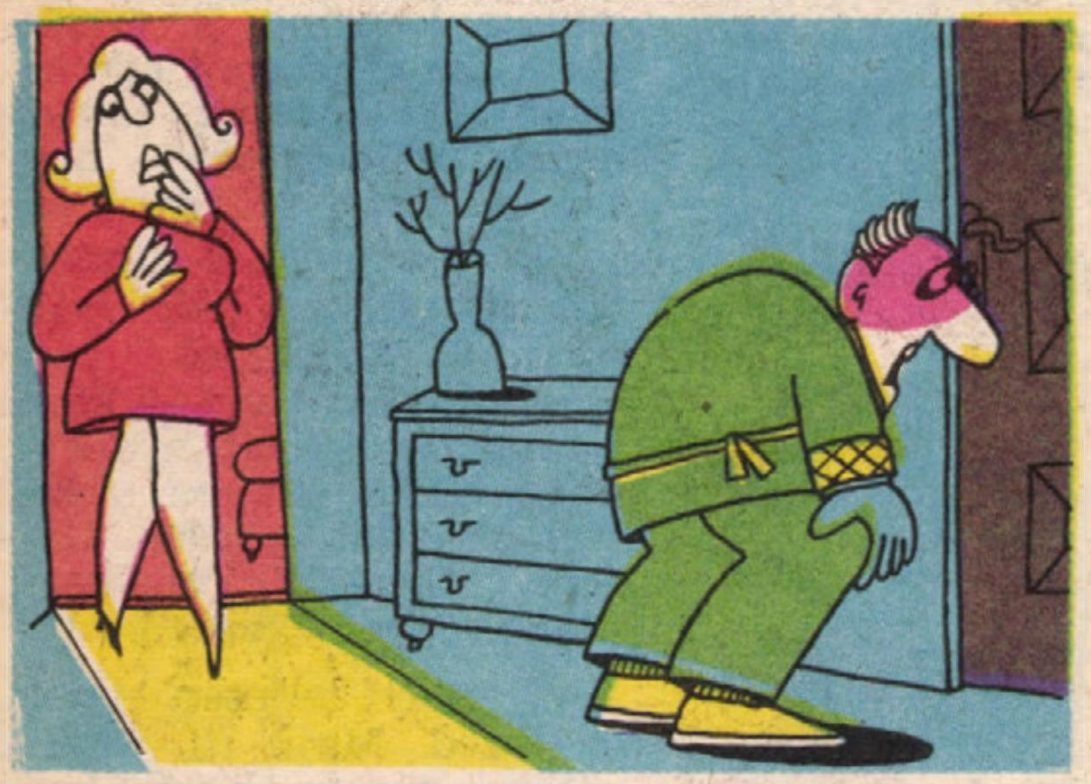
ÜNNEPLÉS

LEHET EGY Y-NAL KEVESEBB?

A Népszava április 19-i számában érdekes cikket olvashattunk: „Tollal és mikrofonnal az M 7-es dugóinak nyomában” címmel. A szerző tollal és mikrofonnal ered a dugók nyomába, noha azok természetük szerint egyhelyben állnak, és bárki megtalálhatja őket, csak utazzon hétvégeken az M 7-es úton. Sok dugónak kell még „lefolyni” az M 7-esen, míg a hibákat megszüntetik, és ehhez kevés a toll. Ahhoz azonban elég lenne, hogy a szerző, a cikket nyomdába küldő szerkesztő és a nyomdai korrektorok megszüntessenek egy évtizedek óta következetesen előforduló hibát, melynek több ízben eredt nyomába lapunk is, nevezetesen, hogy Osztapenko kapitány nevét nem „Osztyapenko”-nak kell írni, mint ahogy ezt a cikkben hét ízben is olvashatjuk. Ha a hírlapíró figyelmét elkerülték volna lapunk és több laptársunk intelmei, elég lenne kiutaznia a szoborhoz. Ha egy kis szerencséje van, pont a szobor előtt kerül egy dugóba, így ideje lesz kibetűzni a talapzatra vésett nevet, hogy legközelebb már helyesen írja le. Egyébként a kollégánkat Moldovány Tamásnak hívják, de lehet, hogy egy y-nal kevesebb. —ő—

TAPINTATLAN SZÜLŐK

– A fiúnknak megint új barátnője van...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

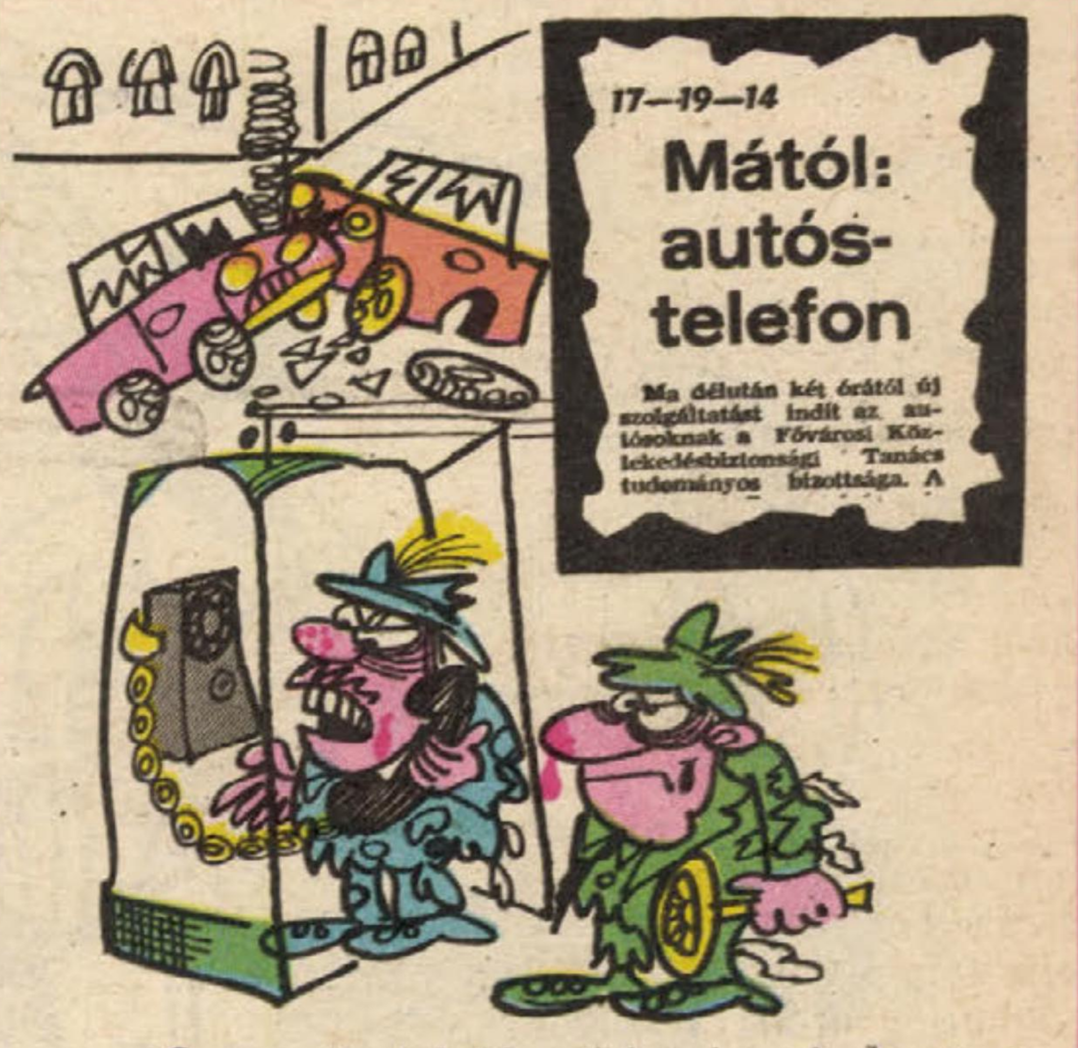
– Tisztázzuk, fiam, most a lábakat bámulod, vagy a focit?

– Ne erőltessük a dolgot, tanár úr, inkább megmaradok amatőrnek.

– Itt a reggeli posta, uram, rögtön küldöm a tűzszerészt.

– Szeretnék felvilágosítást kapni, hogy a Só utca és Kapa út kereszteződésénél kinek van elsőbbsége?

3 APRÓ HUMORESZK

VÍZIÓ

Színház. Folyik az előadás. A színészek egy része motyog: nem lehet érteni, hogy mit mondanak. Egy néző nem bírja tovább és felkiált a színpadra:

— Mit mondott?!

A színész azt feleli:

— Éppen azt mondtam, hogy... — Aztán lemondóan legyint: — Hosszú...

MODERN REMETE

— Szeretem a magányt — mondta a remete. — Életemnek már csak egy célja van: megtalálni lelkem békéjét. Higgye el, ez a legfontosabb...

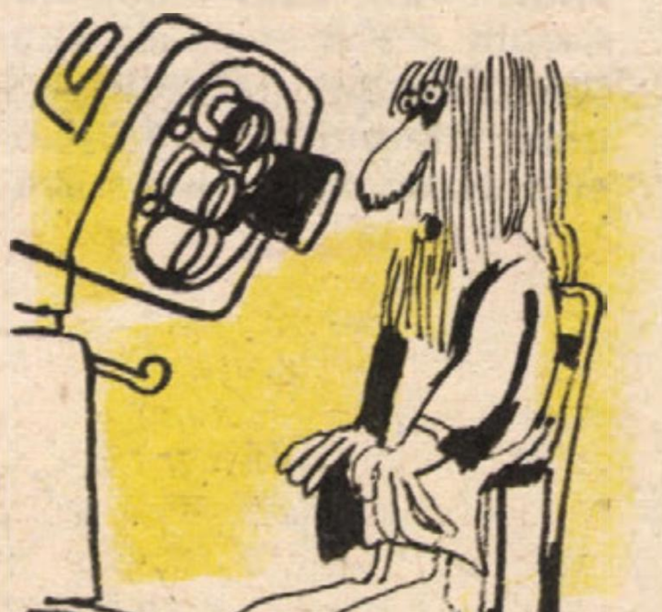
— S mit szól ehhez a világ? — kérdezte a riporter.

— Nézze, megmondom magának őszintén, hiszen most csak ketten vagyunk itt: nem törődöm azzal, mit szól a világ. Én ezen már túl vagyok és nevetek azokon, akiket még izgatnak a világi hívságok... Ugye, ezt nem hallja senki?

— Legyen teljesen nyugodt, csak ketten vagyunk — felelte a riporter és így folytatta: — Most már csak egy kérdésem lenne: miért éppen a televízió tízes stúdiójában ütötte fel a tanyáját?

A remete felsóhajtott:

— Valahova el kellett bújnom az emberek elől. Elbújhattam volna egy erdőben is, de ott felkerestek volna a közeli falvak lakói és mi sem áll távolabb tőlem, mint a nyilvános szereplés... Gyűlölöm a népszerűséget hajhászó remetéket...

— Köszönöm az interjút — mondta a riporter. — Kedves nézőink, a beszélgetést, a televízió tízes stúdiójának remetéjével, jövő kedden, huszonegy óra harminc perckor folytatjuk. Addig is a viszontlátásra!

Az adás után a remete izgatottan megkérdezte:

— Milyen voltam?

INTERJÚ

— Gratulálok az új darabjához, kedves Mester — mondta megilletődötten az újságíró. — Tegnap este láttam és megmondom őszintén: remekül szórakoztam...

— Köszönöm, kedves fiatal barátom. Miben állhatok a rendelkezésére?

— Azt szeretném megtudni, hogyan született meg új darabjának alapötlete?

— Nos, elárulom önnek. Mint ön is tudja, legutóbbi darabomat százötvenszer játszották a Pirinyó Színházban. A száznegyvenötödik előadáson beültem, inkognitóban, a nézőtérre, és meglepetten tapasztaltam, hogy a színészek már nem az én szövegemet mondják... Minden mondat új volt nekem, akkor hallottam először...

— S ott, a színházban szállta meg az ihlet?

— Igen. Isteni sugallat volt. Gyorsírással lejegyeztem az új szöveget, otthon egy kicsit átpofoztam és másnap már be is nyújtottam a Klasszikus Színház igazgatójának. Óriási sikerrel!

— Tervei?

— Még nem nyilatkozhatom. Majd a századik előadás után. De alakul a dolog. Új darabomban szerepel egy angol lord, aki Oroszlánszívű Richárdig

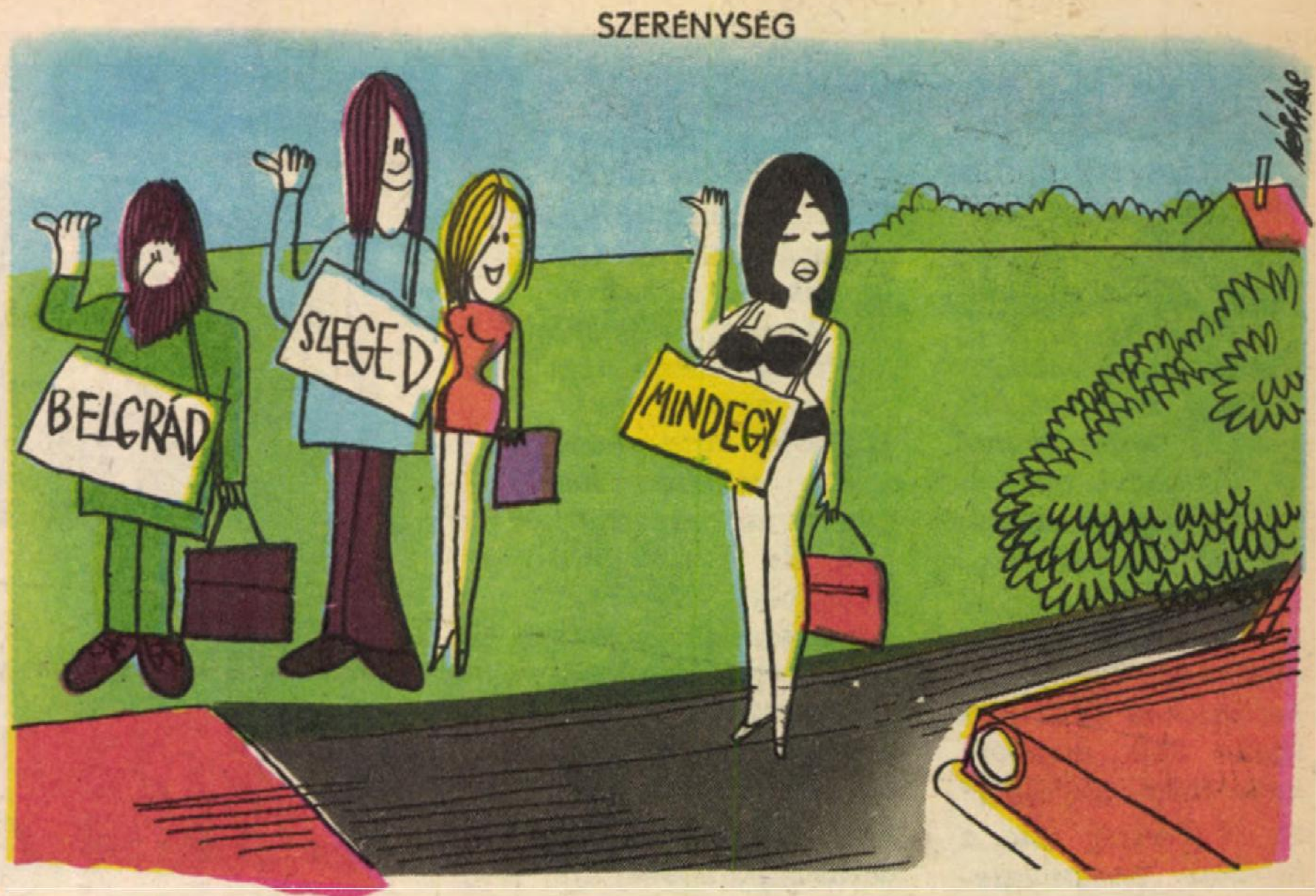
vezeti vissza a családfáját és a lordot alakító színész máris cigányra vette a figurát... Rengeteget kacagnak rajta... Az anglikán püspököt alakító színész szögedi tájszólásban beszél... Nagyon mulatságos... Azt hiszem, lesz belőle valami...

Mikes György

ZÁSZLÓDÍSZBEN

SZERÉNYSÉG

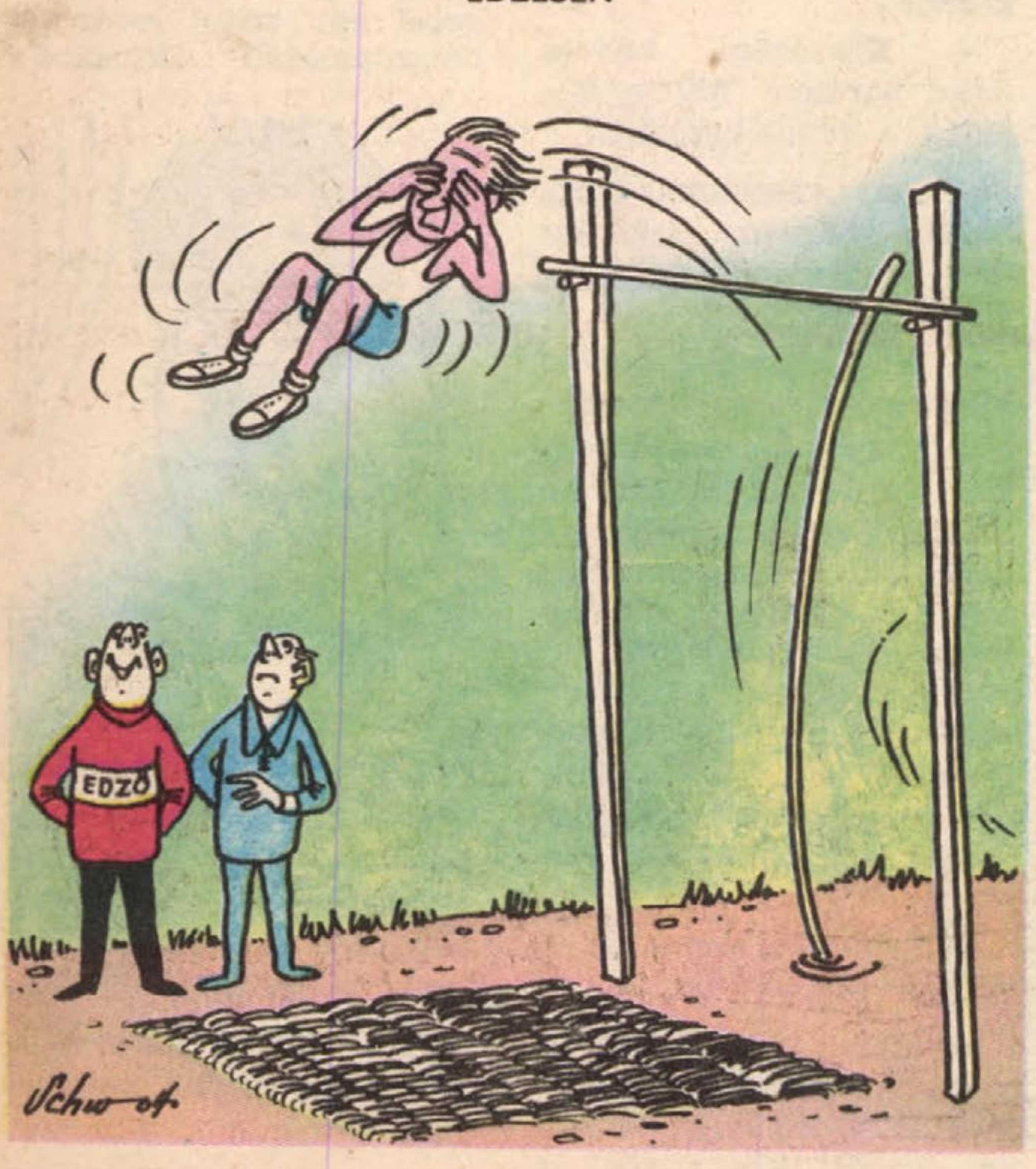

UDVARIASSÁG

– Dupla szaltóval, vagy az Auerbach-fejessel parancsolja?

EDZÉSEN

– Nagyszerű ugró, csak még egy kicsit bátortalan...

SHOPPING vidéken

Ugye jópofa ez a kis cipő? — kérdi Klári a barátnőjétől. — Tudjátok, hol vettem? Nem fogjátok elhinni. Nyíregyházán... Gyerekek, Nyíregyházán olyan isteni cipőket lehet kapni, hogy azt nem is hinné az ember. Tudjátok, van az a sötétkék kosztümöm, amit nemrég csináltattam és ahhoz kellett volna egy sárga zárt cipő. Végigjártam én Pesten az egész Váci utcát, az összes áruházat, a Nagykörúton a maszekokat, hát azt hiszitek, lehet kapni egy pár rendes sárga cipőt?... Hát nem lehet! Az egyiknek túl magas a sarka, a másiknak túl alacsony, a bőrük kemény, a díszítésük ízléstelen. Már egészen el voltam keseredve, hogy nem lesz cipőm. A férjem a múltkoriban hivatalosan Párizsba utazott, megkértem, hozzon nekem egy ilyenésilyen sárga cipőt, lerajzoltam egy papírra a méretet, hát azt hiszitek, hozott? Azzal jött vissza, hogy ebben a méretben, ilyen színben, ilyen fazonban egész Párizsban nem lehetett találni egy darabot sem.

Hát én találtam! De nem Párizsban, hanem Nyíregyházán. Odamentünk el a férjemmel, hogy meglátogassuk egy távoli rokonunkat. Mielőtt visszaindultunk, mondom a férjemnek, te én benézek az áruházba. Mi a fenét akarsz te venni, itt, a nyíregyházi áruházban? Nono, mondom, bízd csak rám. Ő bement egy presszóba, mire kiolvasta a sportújságot, én már jöttem is ezzel a tündéri kis cipővel. És tudjátok mibe került? Nem fogjátok elhinni... Kettőszázhatvanegy forintba... Pesten, ha volna, a maszeknál hétszázért sem kapnám

meg, de nincs. Komolyan mondom, cipőt csakis Nyíregyházán érdemes vásárolni...

Viszont táskát meg egyesegyedül csak Baktalórántházán. Igen, igen ott... Nem tudjátok, hol van? Valahol arra, pontosan én sem tudom, de van ott egy szövetkezeti bolt, gyerekek, el fogtok ájulni, magam sem akartam elhinni, hogy ott fogom találni azt a táskát, ami ehhez a kosztümhöz meg ehhez a cipőhöz való, amiért végigkajtattam fél Budapestet, de se protekcióval, sem anélkül egészen egyszerűen ne adj isten, hogy kaptam volna.

Hát a múltkor megint vidéken voltam a férjemmel. Jön egy falu, az van kiírva, hogy Baktalórántháza. Ahogy beérünk a faluba, látok ám elsuhanni egy üzletet. Egy pillanat volt az egész, de elég arra, hogy lássam: hopp, ott egy olyan sárga táska van a kirakatban, ami nekem kell! Mondom a férjemnek, hogy stopp! Mi baj van? — kérdi ijedten és belelép a fékbe. Ott a táska. Milyen táska? Hát az, amit keresek. Hátrébb kétszáz méterrel. Menj vissza rükvercbe.

— Neked teljesen elment az eszed. Majd itt fogunk rükvercezni meg táskázni! És hiába könyörögtem, tovább hajtott. De van isten, gyerekek, van isten. Alig mentünk négyszáz métert: pukk, kidurrant az egyik kerék. Férjem szitkozódott, azt mondta, boszorkány vagyok és nekiállt kereket cserélni, én meg vissza az üzletbe! Megvettem a táskát. Hát ez az! Ugye, édes? Komolyan mondom nektek, táskát kizárólag Baktalórántházán érdemes vásárolni.

Most már csak valami könnyű kis franciás nyári ruhaanyag kéne nekem. Szétnézek itt a Martinelli téren, ha nincs, akkor irány Jászkarajenő!

Novobáczky Sándor

EZERMESTER

– Tudja, a feleségem ragaszkodik a gyerekhez, én a kocsihoz!

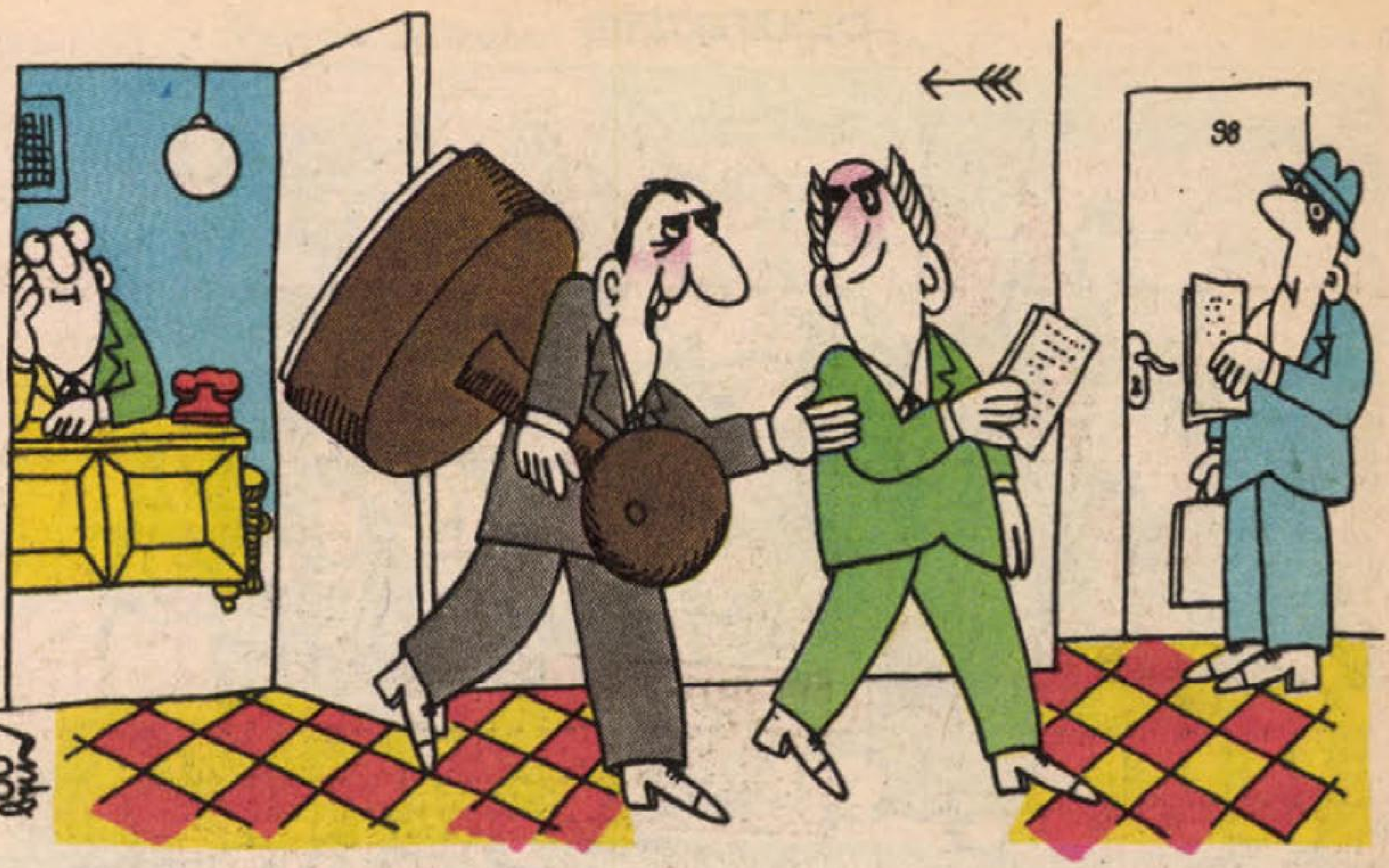
DRÁMÁK HALMAZA

– Nagy ég! A férjem egy ilyen fiatal hölgyikével!
– Nagy ég! A lányom egy ilyen öreg pasassal!

ÜGYESKEDŐK

– Látod, öregem, megfelelő súlyú pecséttel mindent el lehet intézni...

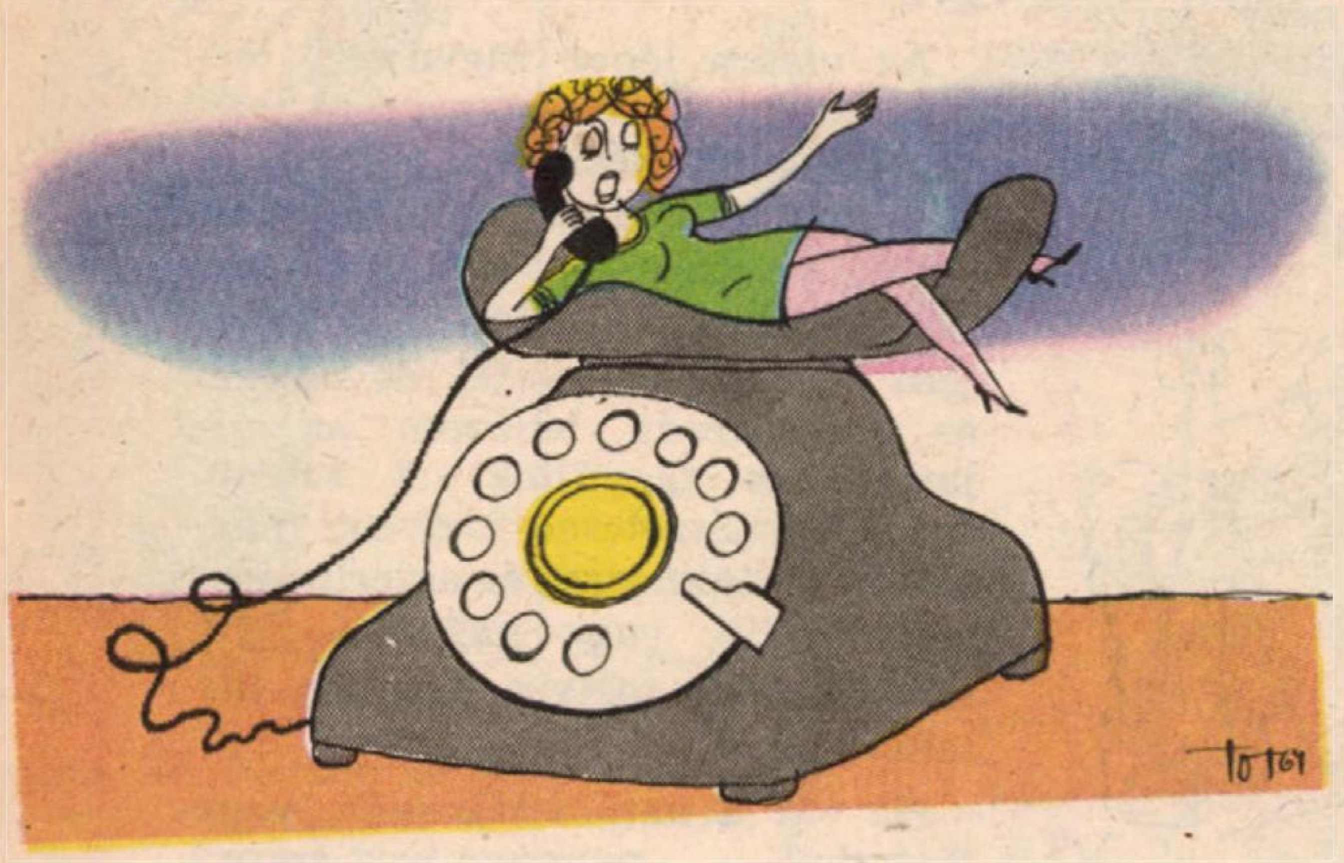

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A vendég dühösen magához inti a felszolgálót:
— Pincér, ezt az ételt nem lehet megenni. Hívja ide az üzletvezetőt!
A pincér legyint:
— Fölösleges, kérem, ő sem tudja megenni.

MUNKAHELYI TELEFON

EGY CENTI KENYÉR

Angol vendégem volt az ünnepek alatt. Cedric G. Willoughby professzor, az oxfordi egyetem ismeretelméleti tanszékének vezetője, a *„Logikum, mint életforma"* c. világsiker szerzője. Elméjének élessége, rendszerező ereje engem is lenyűgözött. Egy reggel azonban gondterhelten álldogált az ablakban.

— Nézze csak, kérem — intett oda, ahogy beléptem.

Szemben hatalmas tömeg állt a járdán. Hatos oszlopban zsúfolódtak, a sor befordult a sarkon, szinte az egész háztömböt körülfogta.

— Várjon — mondta a professzor, mielőtt még magyarázattal szolgálhattam volna. — Megpróbálok saját szerény erőim segítségével az ügy mélyére hatolni, bár kétségkívül zavarba ejt a dolog. Két magyarázat kínálkoznék, de mindkettőnek vannak bizonyos fogyatékosságai. Feltételezhető, hogy vallásos körmenetről van szó. Ezt az elméletet alátámasztja a résztvevők komor arckifejezése, viszont cáfolja az a körülmény, hogy állnak. Egy körmenet nem áll, egy körmenet megy, mert az a lényege. A másik lehetőség az lenne, hogy valamiféle népi játékot űznek odalenn. Korácsingóst mondjuk, esetleg sorbanücsörgőt. Ennek viszont ellent mond savanyú ábrázatuk. Minthogy logikám így holtpontra jutott, lekötelezne, ha elmondaná, miről van itt szó.

— Nagyon egyszerű — mondtam. — Kenyérért állnak sorba.

Cedric G. Willoughby egy pillanatig ijedten nézett rám, aztán valami mosolyféle jelent meg az arcán:

— Értem — kuncogta. — Ugrat. Azt akarja elhitetni velem, hogy Magyarországon éhínség van. Sorba kell állni a kenyérért. No menjen kérem. Menjen, mert kigúnyolom.

— Szó sincs róla — hebegtem. — Csakhogy...

— Várjon — kacagott most már önfeledten Cedric G. Willoughby. — Kitalálom, mit akart mondani. Hogy Pesten ez az egyetlen bolt árul kenyeret. Ön javíthatatlan mókamester, de bennem emberére talált.

— Kérem — mondtam egy kicsit már idegesen. — Pesten számtalan boltban lehet kenyeret kapni. Csakhogy...

— Értem! — hahotázott teletorokból a professzor. — Továbbra is ugrat. Nyilván azt akarja mondani, hogy ebben a boltban ingyen adják a kenyeret.

— A csudát adják ingyen! — Kiáltottam. — Ugyanannyiért adják, mint a többi boltban. De ebben a boltban egy centivel magasabb a kenyér, mint másutt.

A professzor hirtelen elkomolyodott. Az egy centi telibetalálta a logikáját.

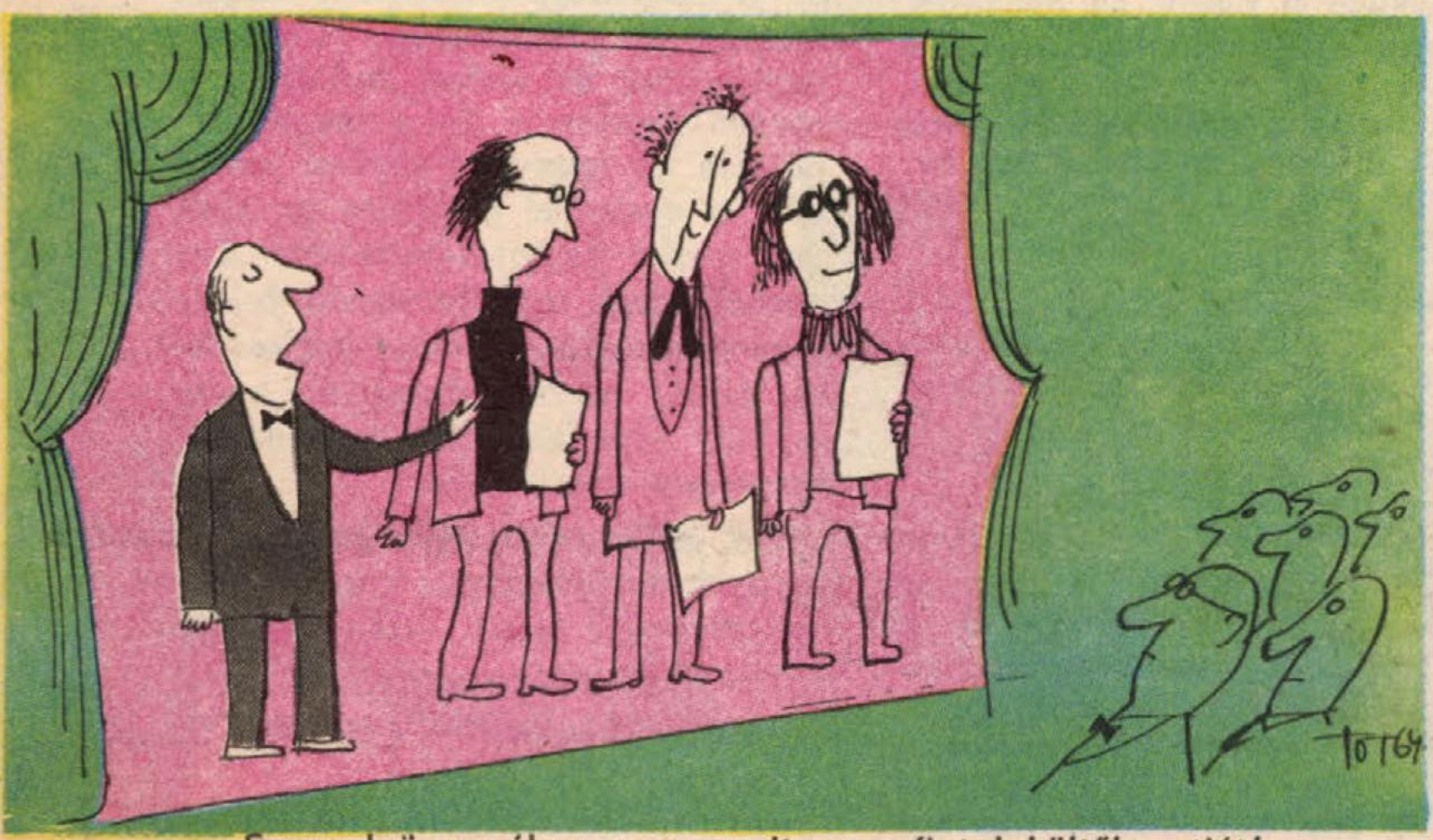
— Furcsa — motyogta. — Amit most mondott, az annyira ellenkezik a józan ésszel, hogy szükségképpen igaznak kell lennie. Kérem, én kora hajnal óta figyelem ezt a sereget. Vaskos matrónák és reszketeg aggastyánok állnak odalenn. Serdületlen süvölvények és csípni való miniszoknyások. Az arcuk szikla, a tekintetük gyémánt. Vonásaikon szinte földöntúli az elszántság. Uram, gratulálok, erős nép az önöké. Mert ha ekkora helytállást, áldozatkészséget képesek tanúsítani egy centi kenyérért, még rágondolni is nagyszerű, miféle csodákat produkálhatnak, teszem azt, a munkahelyükön.

Cedric G. Willoughby e lelkes szavak kíséretében a reggelijéhez ült, langyos tejet öntött a zabkására.

Én meg eltűnődtem...

Peterdi Pál

EMELKEDIK AZ ÉLETKOR

– Ezennel ünnepélyesen megnyitom a fiatal költők estjét!

FEGYELMI TÁRGYALÁS

CSŐLEFEKTETÉS

– Mit csináljunk, ha itt nincsenek régi szobrok, csak régi csövek?

VÁLÁS

– Hát már nem emlékszel, hogy milyen jókat ettünk együtt?!

SZIGORÚ BÍRÓ

– Feleselésért kiállítom!

KISKERTTULAJDONOS

SPRAY-korszak

Rajongó természetű ember vagyok és megmámorosodom az újdonságoktól. Természetesen azoktól, amelyekhez hozzáférhetek. Hogyha egy atomreaktor árban elérhető lenne a számomra, minden bizonnyal atomreaktorom is lenne, talán nem is egy. De az olcsóbb technikai csodákat egyenesen nekem találták ki. Amikor a golyóstoll még újdonság volt, nekem annyi golyóstollam volt, hogyha a tollaim hegyének golyócskáit egy sorba rakták volna, az négyszer körülérte volna az egyenlítőt. Amikor a zsebrádiók divatba jöttek, én a zsebrádiókat nem a zsebemben hordtam, hanem egy háromkerekű targoncán toltam magam előtt, és a zsebkendőmnek a négy sarkában is egy-egy zsebrádió szólt.

Mostan spary-korszakot ül nálam a lelkesedés. Hol van ma már a munkaigényes cipőpucolás? Nálam ugyan ne keressenek cipőpasztát, kefét, rongyot; sprayt fújok a cipőmre és az orra máris csillog! És a borotválkozáshoz is spray képezi a habot az orcámra, és hogyha megvágom az ujjamat, sebfedő-spray-vel fújom le azt, ósdi tapaszok helyett. Közel állok azt vallani, hogy a következő évszázadot a spray uralma fogja jellemezni.

Belefogtam már egy spray-sci-fi írásába is. Néhány részletét elmelésem a készülő kisregénynek:

Reggel, ébresztőóra helyett az úgynevezett spray-ébresztő kelt fel. A spray fémtokján óraszerkezet van, amely a kívánt időpontban koffeintartalmú permetet fúj az orrom alá, és a belégzése után frissen ébredek. Gyors spray-mosdás, majd öltözködés: sokmintás spray-ingeim vannak. A spray-ing elkészítése úgy történik, hogy kiválasztok egy kedvemre való tapétát és azt felsőtestemre helyezve, tetszés szerinti színes spray-nylonnal befújom. Az ing nyakát keményebb spray-lakkból készítem.

A lakásom ajtaja természetesen spray-zárral működik. Ajtómat az ajtózáró sprayvel körbefújom, amely azonnal megköt és az ajtót szilárdan beragasztja. Nyitása az ajtónyitó sprayvel történik, ettől a megkötött spray-anyag elpárolog és az ajtó szinte magától nyílik. Több, mint tízezer típusú spray-záró van forgalomban, mely csak a hozzávaló kémiai összetételű spray-nyitóra párolog, így a legbiztonságosabb zárszerkezet, és szinte kizárt, hogy egy betörőnek vegyileg hasonló ál-sprayje legyen.

Az utcára lépve rágyújtok, természetesen spray-szivarra. A szivart magam készítem, ujjaim és a dohány-anyagot tartalmazó spray segítségével olyan módon, hogy valamelyik ujjamat körülfújom a szivar-permettel, és miután az megszáradt, lehúzom az ujjamról és rágyújtok. A szivar-spray természetesen kedvenc márkámat tartalmazza, és aszerint kapok kisebb, vagy nagyobb fajta szivart, hogy melyik ujjamon készítem el.

Ha süt a nap, világoskék, vagy füstszínű napszemüveg-sprayt használok a szemem előtt, a sprayt lehunyt szememre fúvom, az ott átlátszó, üvegszerű hártyát képez, és a szemhéjjaimat nem akadályozza a pislogásban. Csaknem ugyanezzel az elvvel működik az olvasó-spraym is. Ez a szemüveget pótolja és igen egyszerűen működik: a sprayvel befújom az újságot, mely nagyítólencseként üvegesedik meg az olvasandó felületen. Természetesen van kettes, két és feles, három dioptriás spray, és így tovább, mindenkinek a szeméhez megfelelően.

Így telik-múlik el a nap, az én spray-korszakomban. Így térek nyugovóra, éjjeli szekrényemen néhány orvosságos-sprayvel: noxiron-sprayvel, panangin-sprayvel.

De szép lesz az élet!

Somogyi Pál

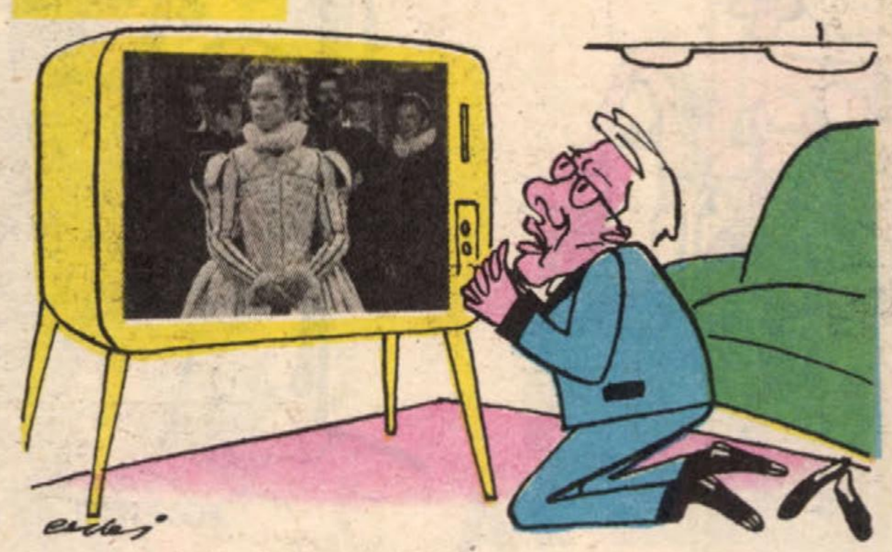
Megkérdeztük rajzolóinkat:
MI A LEGGYAKORIBB RÉMLÁTOMÁSUK?

Hegedűs István:

– Két emelet között megrekedt liftben élménybeszámolót hallgatok napestig...

Erdei Sándor:

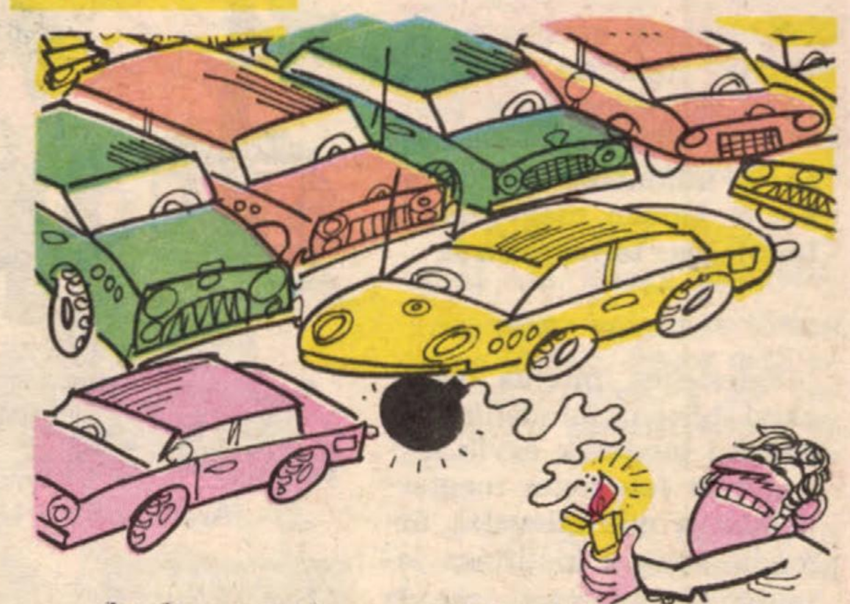
– Jaj! Csak ne küldjenek a Towerba!

Várnai György:

– Fortuna jön hozzám és nem tudom beengedni, mert elvesztettem a lakáskulcsot.

Fülöp György:

– Az, hogy rövidesen csak így lehet Pesten parkolóhelyhez jutni.

Lehoczki István:

– Manöken vagyok egy konfekcióruha-bemutatón.

Tó Gyula:

– Másnapra nem lesz egy fillérem sem!

Sajdik Ferenc:

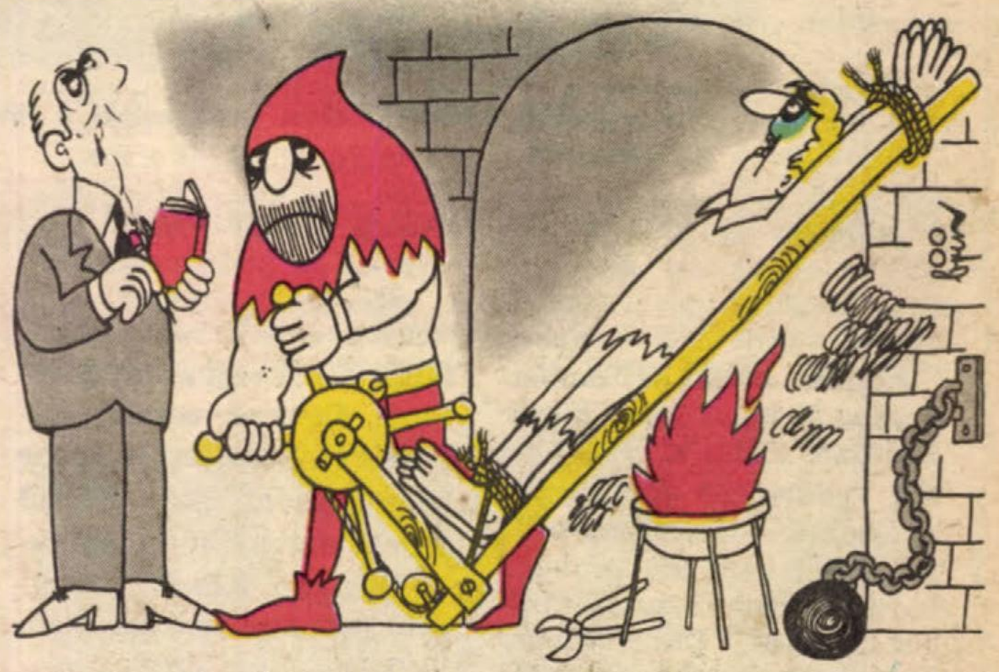
– Az, hogy krimit írok és kiment a fejemből, hogy ki a gyilkos.

Vasvári Anna:

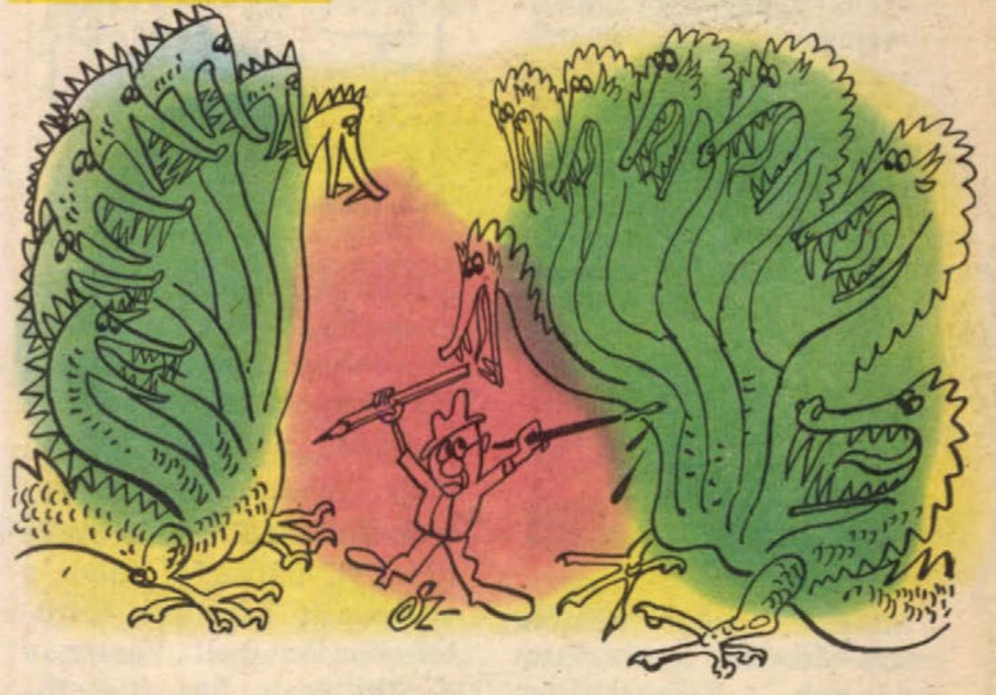
– Mehetek vissza, elfelejtettem a cukrot...

Balázs-Piri Balázs:

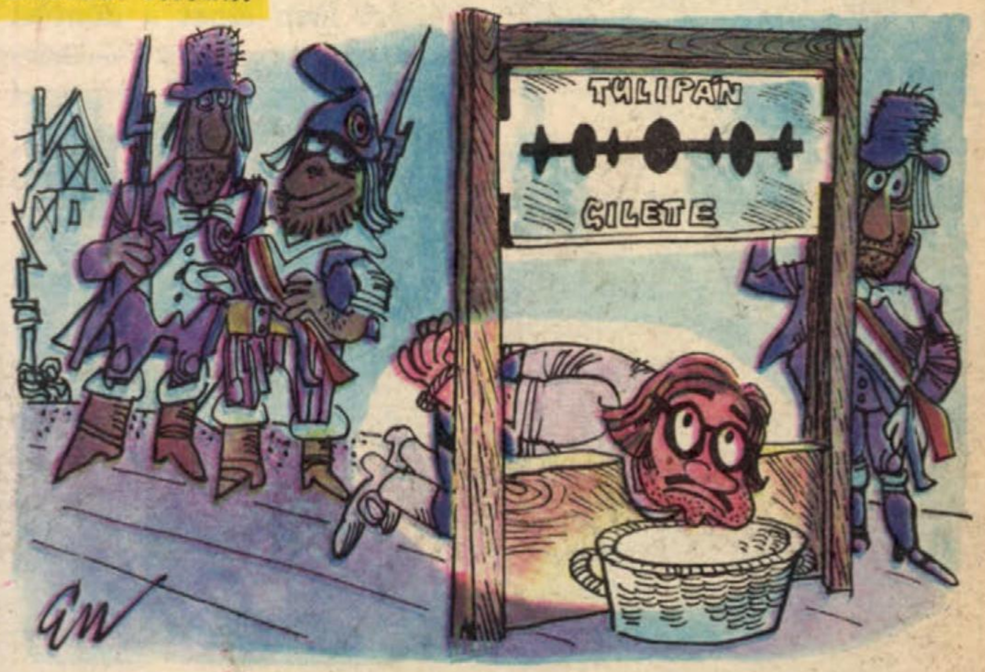
– Nos, fiacskám, tudod már a Pythagoras-tételt?

Szűr-Szabó József:

– Amíg másnak egy, nekem két hétfejű sárkánnyal kell megvívnom...

Endrődi István:

– Az, hogy Danton vagyok, és egy magyar pengével akarnak lefejezni.

BUGAC

MEGNÖVEKEDETT AZ IDEGENFORGALOM

– Hé, emberek! Nem látta valaki a lovamat?

BARANGOLÁS BÁCSBAN

Ahhoz, hogy az ember barangolhasson egy kicsit Bácsban, előbb ki kell jutnia valahogy a megye fővárosából, Kecskemétről. Az pedig nem kis bravúr! Induljon bár az autós-vándor Szeged, Dunaföldvár, Baja vagy Nagykőrös felé, mindenütt sorompóba botlik. S ezek a sorompók a tolatási határon belül vannak. Ez „MÁV-ul van mondva", magyarra fordítva azt jelenti: ha a vasutasoknak kedvük szottyan egy kis tologatásra, akár egy emberöltőn át is zárva tarthatják a sorompót.

Mesélik, hogy nemrég nagy tűzoltási gyakorlatot rendeztek Kecskeméten. Már rég lefújták a riadót, mire a félegyházi tűzoltók megérkeztek, ők ugyanis 25 percig tétlenkedtek a sorompó előtt. Ez így egy kedves adoma. De ha az a tűz igazi lett volna...

Többen javasolták már az Idegenforgalmi Hivatalnak, nyomasson plakátokat ilyen szöveggel: „Töltse a hét végét Kecskemét valamelyik sorompójánál!"

* * *

Bácsban a bugaci puszta megtekintéséért fordul meg a legtöbb idegen. Bugac büszkesége a rackabirka, a szürke marha: a szilaj állattartás. A régi szilaj pásztorok életének emlékei kivesszőben vannak, jó lenne összegyűjteni őket. Készül is már egy kis múzeumocska Bugacon. Készül, készülget, hét éve immár. Nem valami szilaj ütem...

Bokros teendői akadnak gyakorta a megyei tanács végrehajtó bizottságának. Ha ugyanis a bugaci ősborókás néhány bokrát, vagy valahol egy hadastyán-korú fát védetté akarnak nyilváníttatni, ahhoz a végrehajtó bizottság testületi döntése kell. Persze, a döntés csak formális, hiszen a VB-tagok sok mindenhez értenek, de ősboróka ügyben nem járatosak. Miért nem lehet a döntést szakemberre bízni? — kérdezik joggal. A természet kincseinek a védelme fontos ügy. De azért nem ártana a különböző testületeket is jobban megvédeni a felesleges terhelésekről.

* * *

Felesleges munka pedig akad bőven, mindenütt. A községi tanácsok egyik legnagyobb felesleges megterhelését a marhalevelek ármádiájának a kiállítása jelenti. Ugyanolyan özönvíz előtti módon kell a marhalevelet (magyarul: passzust, rédiát) kiállítani, mint hajdanában, amikor még a lábasjószágok zöme egyéni tulajdonban leledzett. De most, amikor a malacok, tehenek többsége a közös gazdaságok kebelében szolgálja húsellátásunk nemes ügyét, s ott száz féle módon adminisztrálva van, ideje volna levenni a tanács válláról a járlatlevelek irogatásának nyűgét.

Ez irányban éppen Bács megyéből indult meg erőteljes mozgalom, amelynek várható eredményeképp e téren is ésszerűsítik majd az adminisztrációt, s akkor, végre: marhalevél, elfúj a szél!...

(Barát—Radványi)

BAJA

HALÁSZATI ESZKÖZÖK KIÁLLÍTÁSA A TÜRR ISTVÁN MÚZEUMBAN

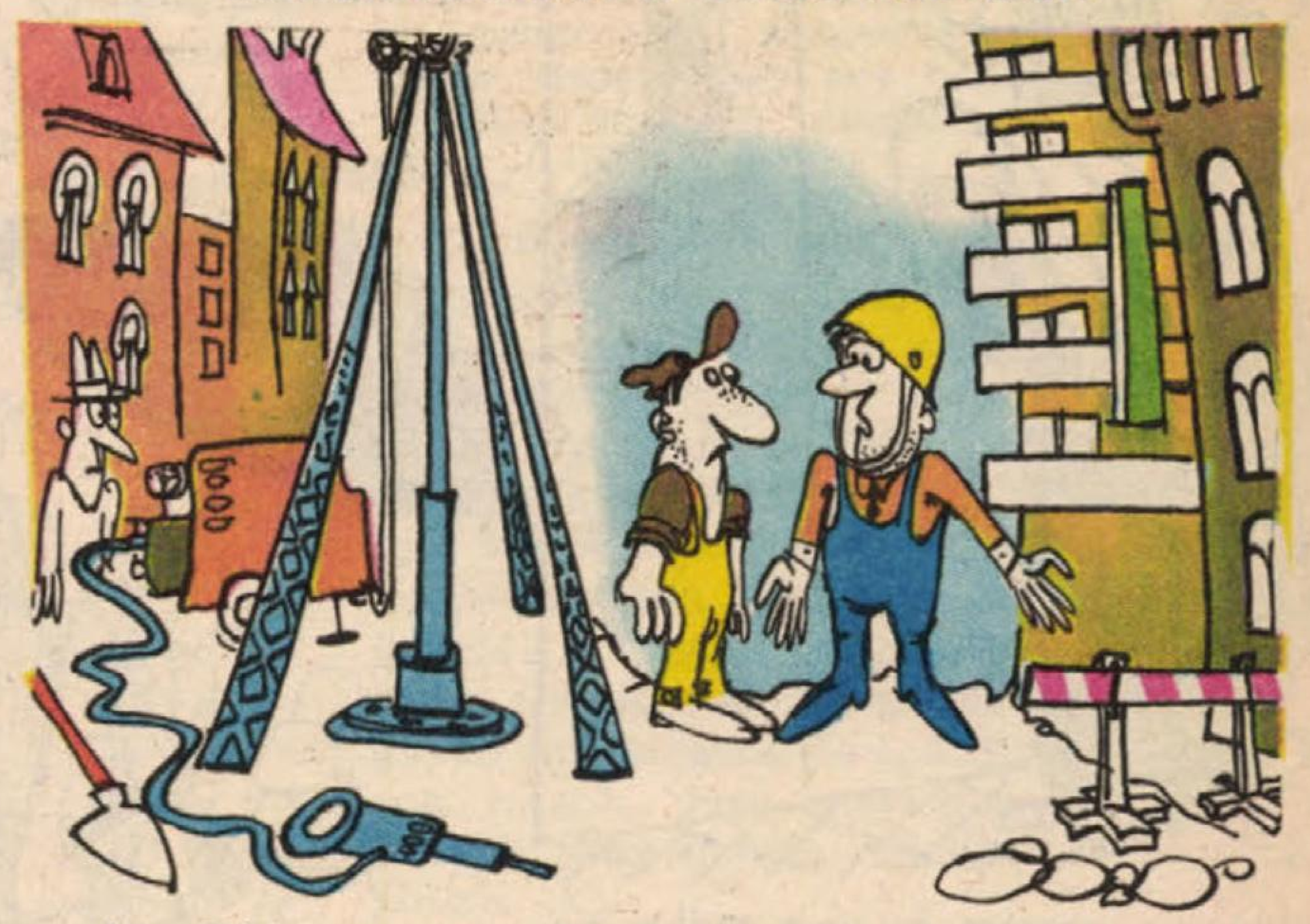
EGYETEMI JOGOT KAPOTT A VÁROS

– Azért egy-két köztisztasági gépet is kaphatna...

KECSKEMÉT

CSATORNÁZATLAN A VÁROS FŐUTCÁJA

– Legalább egy római kori csatornára bukkannánk...

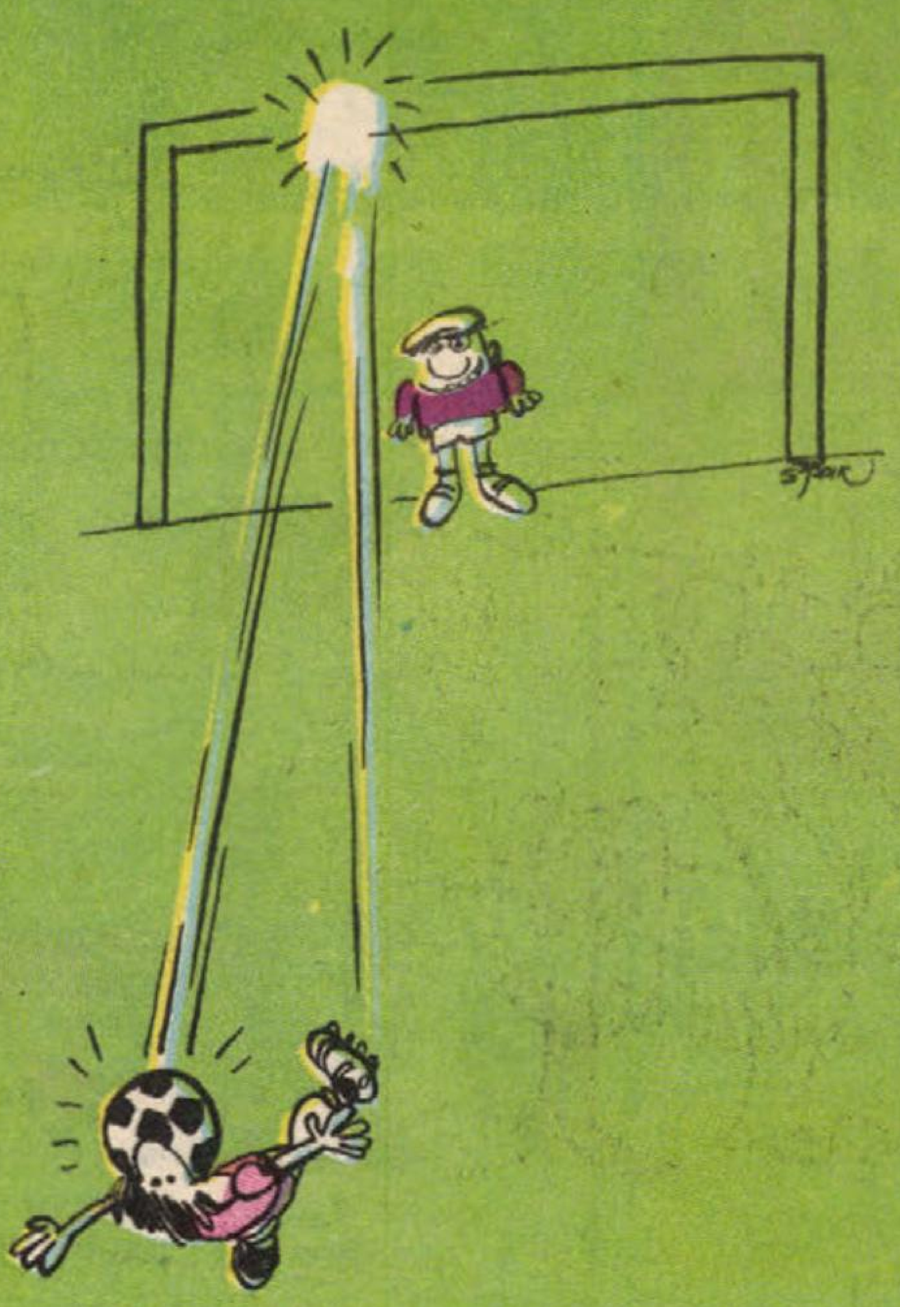
A VÁROS PEREMÉN

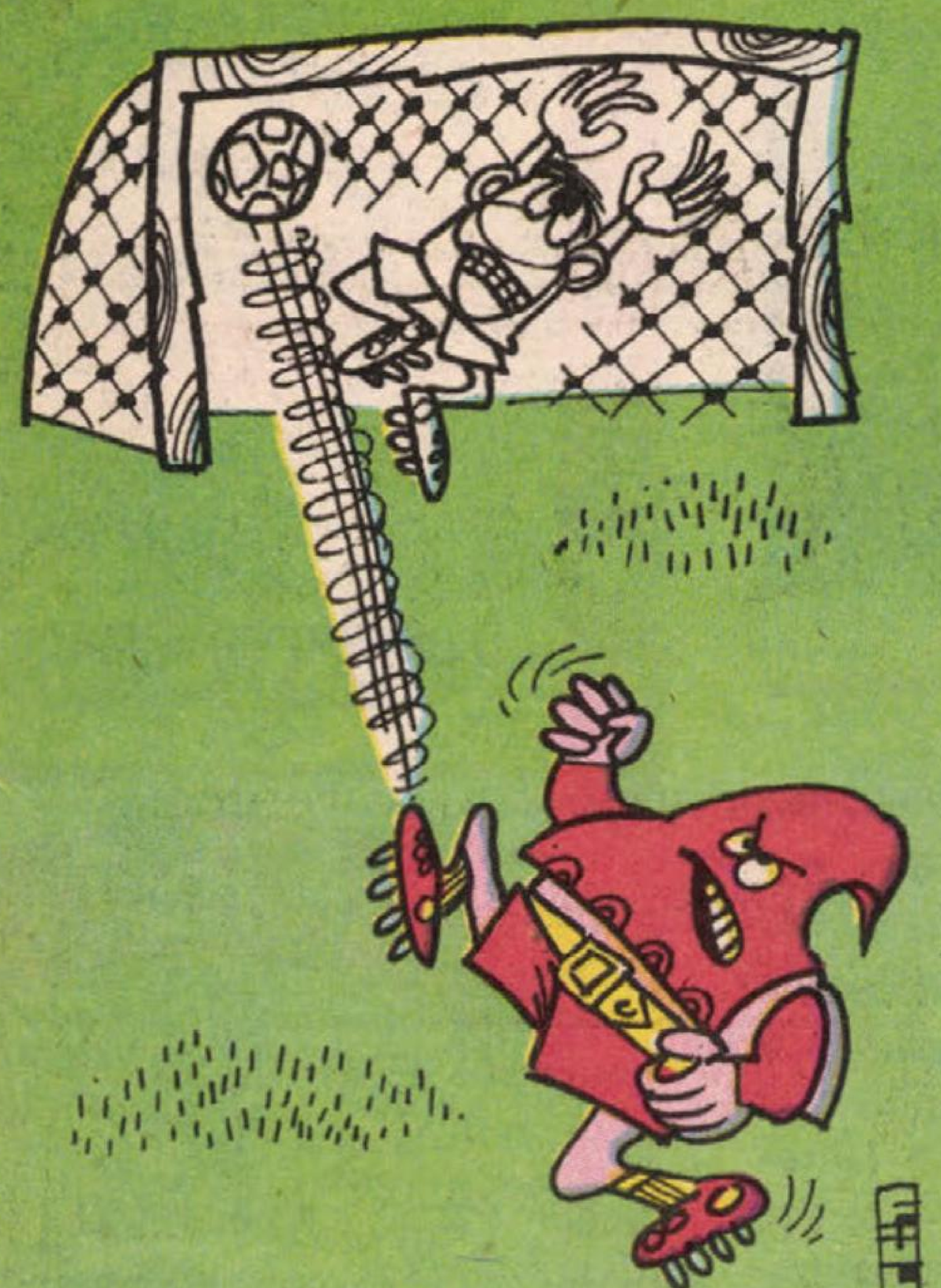
– Igaz, hogy engedély nélkül épült, de vegyék figyelembe, hogy tíz nap alatt elkészült!

11-ES

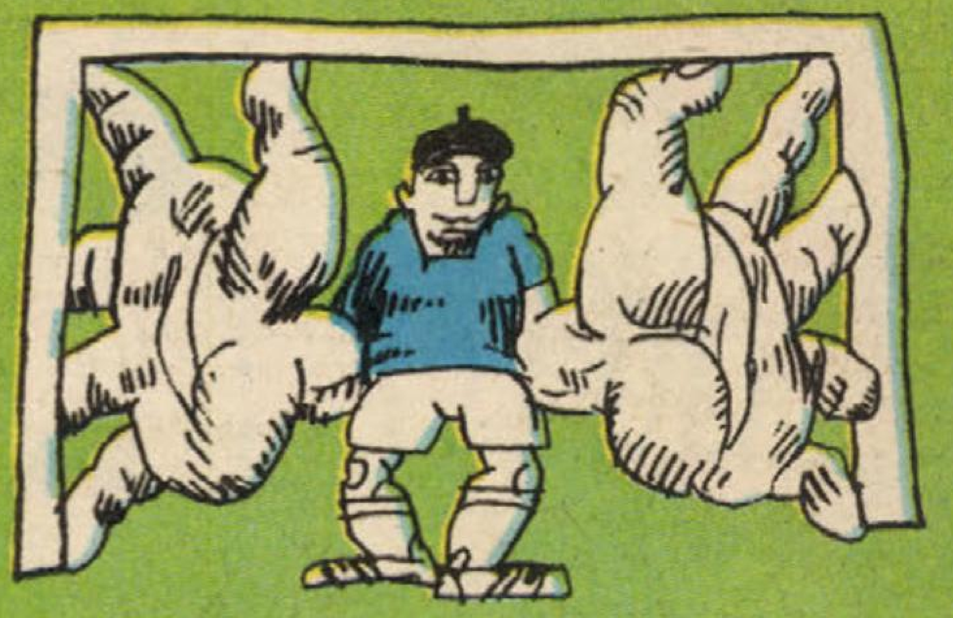
SAJDIK,
DALLOS,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI,
TÓT

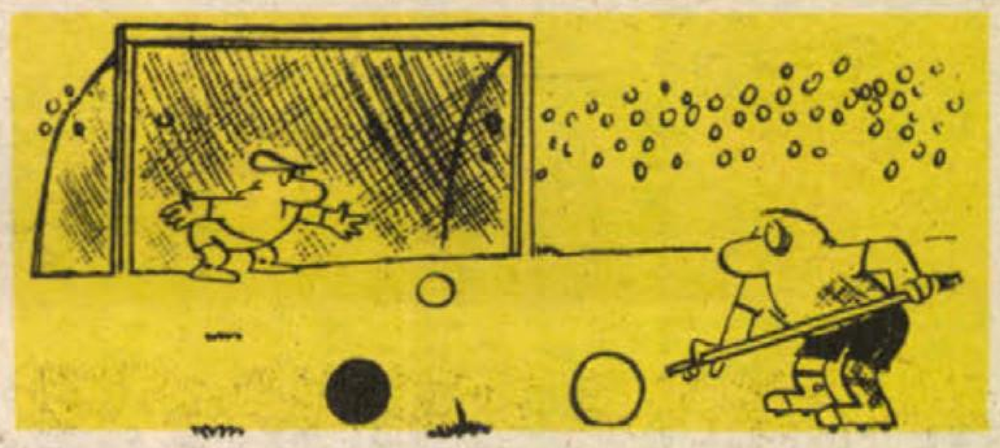
IMPORT HUMOR

(Csehszlovákia)

MIRE JÓ EGY KIS SZILVAPÁLINKA?

KEZDŐ FOCISTA

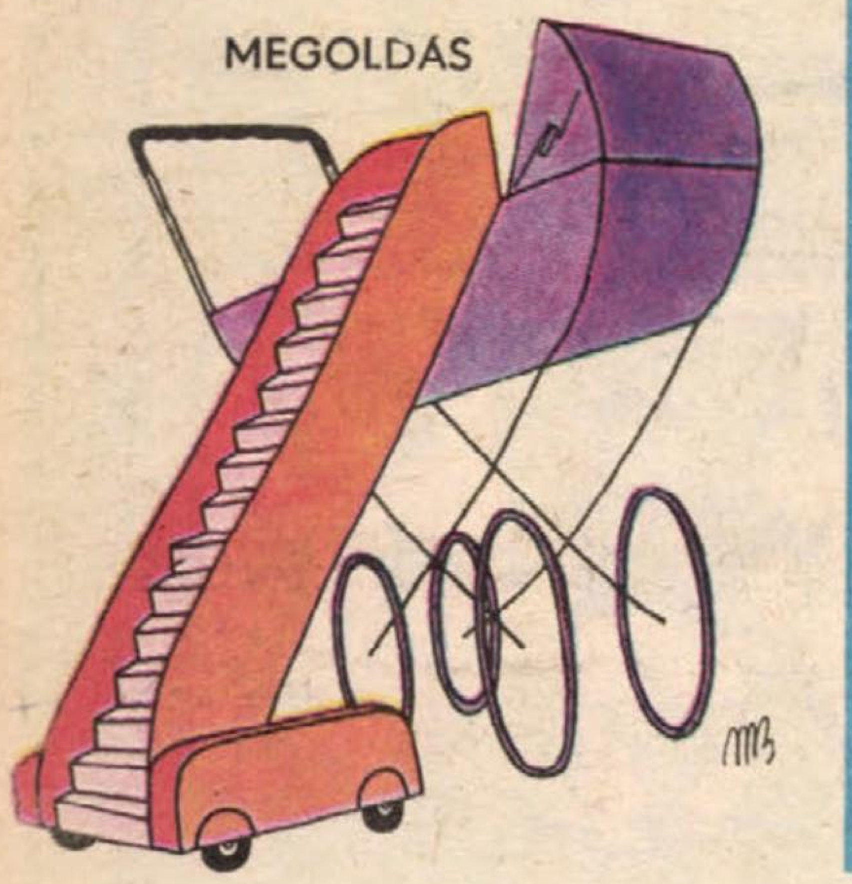

JOGOS BOSSZÚSÁG

– Ez igazán bosszantó! Most lekésem a tévében a közlekedésrendészeti előadást . . .

MEGOLDÁS

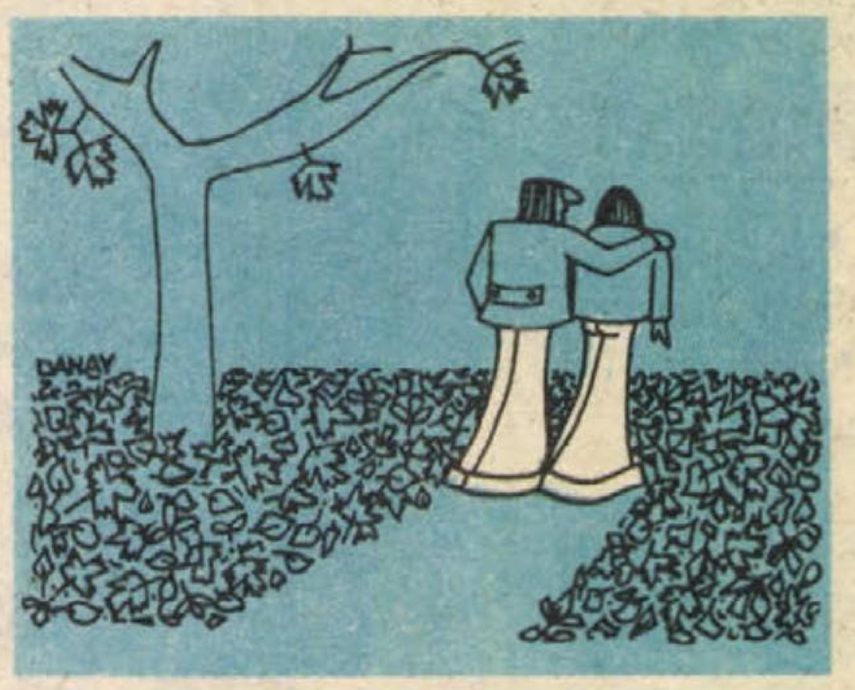

ÖNVÉDELEM

Avagy mire jó a modern cipő?

MODERN NADRÁGDIVAT

REKLÁMFILM

— Pirike, hány köszönőlevelet kaptunk ma a fogyasztóktól? — kérdezte Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár zseniális vezetője, a titkárnőjétől.

— Kétezernégyszázhetvennyolcat, továbbá egy néni Kiskunmajsáról nagy kosár friss tepertős pogácsát küldött, hogy fogyasszuk el egészséggel.

— Kedves. Majd osszák szét a jól dolgozó munkásaink között. Perczegős Norbert visszaérkezett már a reklámfilm-stúdióból?

— Igen.

— Legyen szíves, küldje fel.

— Máris.

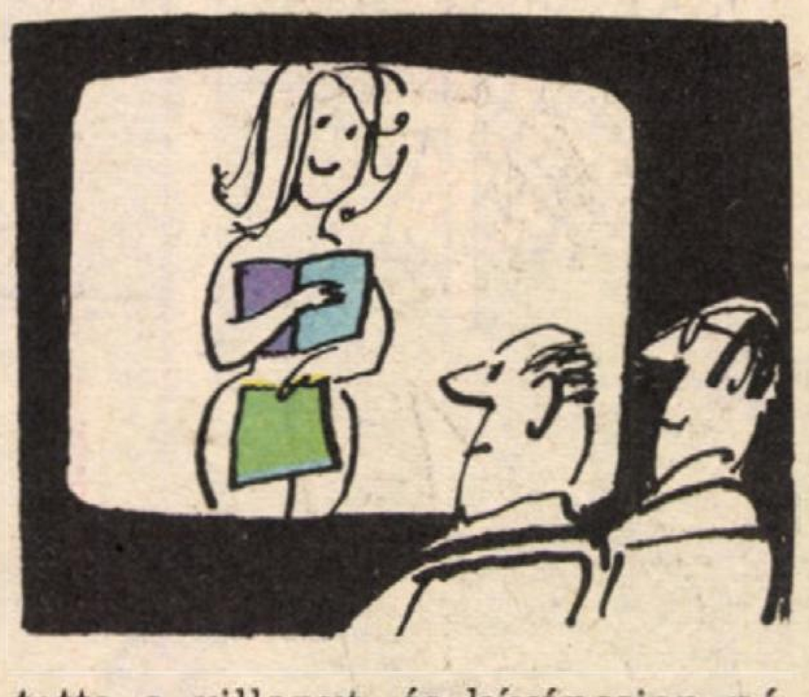
Két perc múlva, hóna alatt egy kerek, lapos bádogdobozzal, megjelent a kiváló művezető.

— Elkészült, főnök! — jelentette széles mosollyal.

— Gyorsan sötétítsen el és lássuk az alkotást! — mondta türelmetlenül Stirpák.

Perczegős szakavatott mozdulattal befűzte a filmet a vetítőgépbe, mely halkan berregni kezdett és a falra erősített lepedőn megjelent színesben egy gyönyörű fiatal nő. Mindössze három díszzsebkendőt viselt. Kacéran pillantott a nézőre és bársonyos, érzéki hangon azt suttogta: SZERETEM! MINDENNÉL JOBBAN SZERETEM!... A TIMSÓ ÉS ROBBANÓMOTORGYÁR VILÁGSZÍNVONALÚ KÉSZÍTMÉNYEIT! S TÜRELMETLENÜL VÁROM, AMÍG ÚJRA KAPHATÓ LESZ AZ L—4-ES ROBBANÓMOTOR, MELYET EZ IDŐ SZERINT EGYETLEN ÜZLETBEN SEM ÁRUSÍTANAK, EZÉRT NE IS KERESSE! NEM KAPHATÓ BUDAPESTEN, SEM VIDÉKEN! NINCS ÉS MOSTANÁBAN NEM IS LESZ!

A bájos nő puszit dobott a nézőknek és ezzel véget is ért az apró jelenet. Perczegős felkattintotta a villanyt, és kíváncsian nézett a főnökére. Stirpák elégedetten bólintott:

— Kitűnő. A reklámfilmet jövő csütörtöktől már az összes moziban vetítik. Intézkedjék, hogy külföldi megrendelőink is kapjanak egy-egy tekercs filmet.

— Intézkedem — hajtott fejet Perczegős, és hódolattal bámult az igazgatójára: — Annyi sok nagyszerű elképzelése után íme egy újabb zseniális gondolat.

Stirpák tréfásan megfenyegette:

— Tudja, hogy nem szeretem a hízelgést! Mindennél fontosabb a fogyasztó udvarias, figyelmes tájékoztatása! Mivel újjá kell építenünk a nagy szerelőcsarnokot, negyedére csökkent a kapacitásunk, és tisztában vagyunk azzal, hogy hosszú ideig nem tudjuk ellátni a piacot készítményeinkkel. Hosszú ideig hiánycikk lesz az L—4-es robbanómotor, amit ezrek és ezrek keresnek az üzletekben. Nos, véleményem szerint, kutya kötelességünk, hogy tájékoztassuk a vásárlót: ne fáradjon hiába az üzletekbe! Ezért hirdetést is adtunk le a lapokban: FIGYELEM! AZ L—4-ES ROBBANÓMOTOR JELENLEG HIÁNYCIKK! NE FÁRADJON EL KÜLSŐ GÁZSZAG UTCA 89. SZÁM ALATTI ÜZLETÜNKBE, MERT TELJESEN FELESLEGES! KÍMÉLJE IDEGZETÉT ÉS A CIPŐTALPÁT! Ezt naponta háromszor bemondatjuk a tévében és a rádióban is, hiszen sokan vidékről utaznak fel a fővárosba az L—4-es robbanómotorért. Mi, mostanában, L—4-es robbanómotor helyett csak előzékenységet, tapintatos figyelmet nyújtunk a fogyasztónak. S ez, azt hiszem, nem is kevés — jelentette ki büszkén Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanómotorgyár vezetője.

Galambos Szilveszter

TÜCSÖK és BOGÁR

Hát kérem ... a helybeliek ugyebár amúgysem mennek a kempingbe. Ha ráadásul az idegenek be sem tehetik a lábukat, akkor minek a kemping?

(Miskolc-Tapolcán fotózta Együd István)

UNIVERZÁL
Kiskereskedelmi Vállalat
takarítókat keres megvételre
Jelentkezni lehet a vállalat központjában, Békéscsaba, István kir. tér 9.
Munkaügy 8275

Alighanem csomagolva és házhoz szállítva.

(A Békés megyei Népújság hirdetései között észlelte Csicsely Mihályné, gyomai olvasónk)

De a hősnek kijáró fogadtatás után Onoda már csak nehezen őrizte meg kemény tartását. Amikor a kíméletlen riporterek halott társáról, Kozukáról faggatták, a császár utolsó harcosának könny szökött az orrába. Kozuka együtt rejtőzött Onodával a dzsungelben. 1972. októberében egy Fülöp-szigeteki rendőrjárőr lelőtte.

Hapci!

(A Magyarország c. lapban észlelte Molnár Károly)

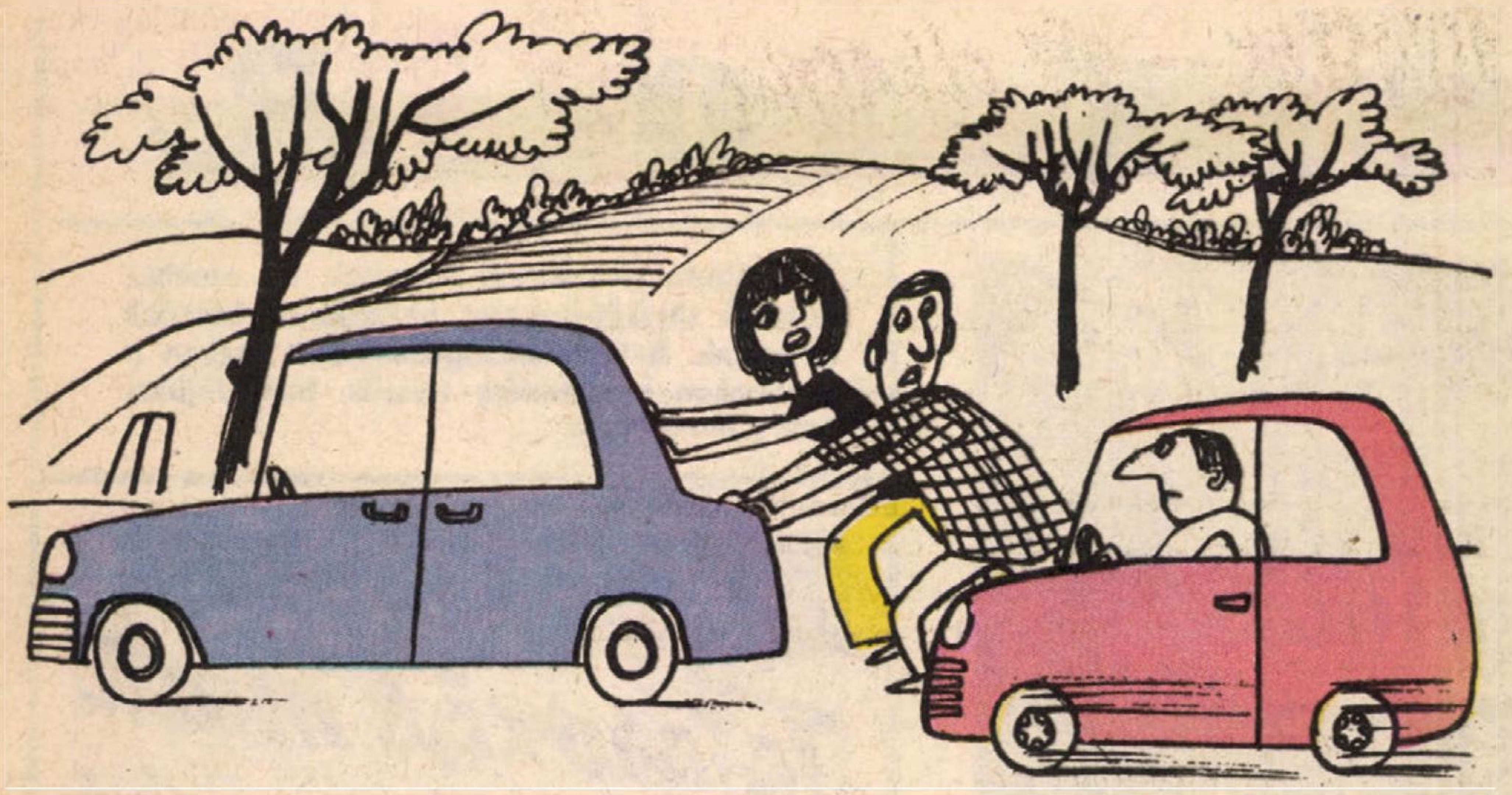
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Jóságos ég, ez annyit jelentene, hogy a tatarozás befejeztével zavarok támadnak az árusításban?

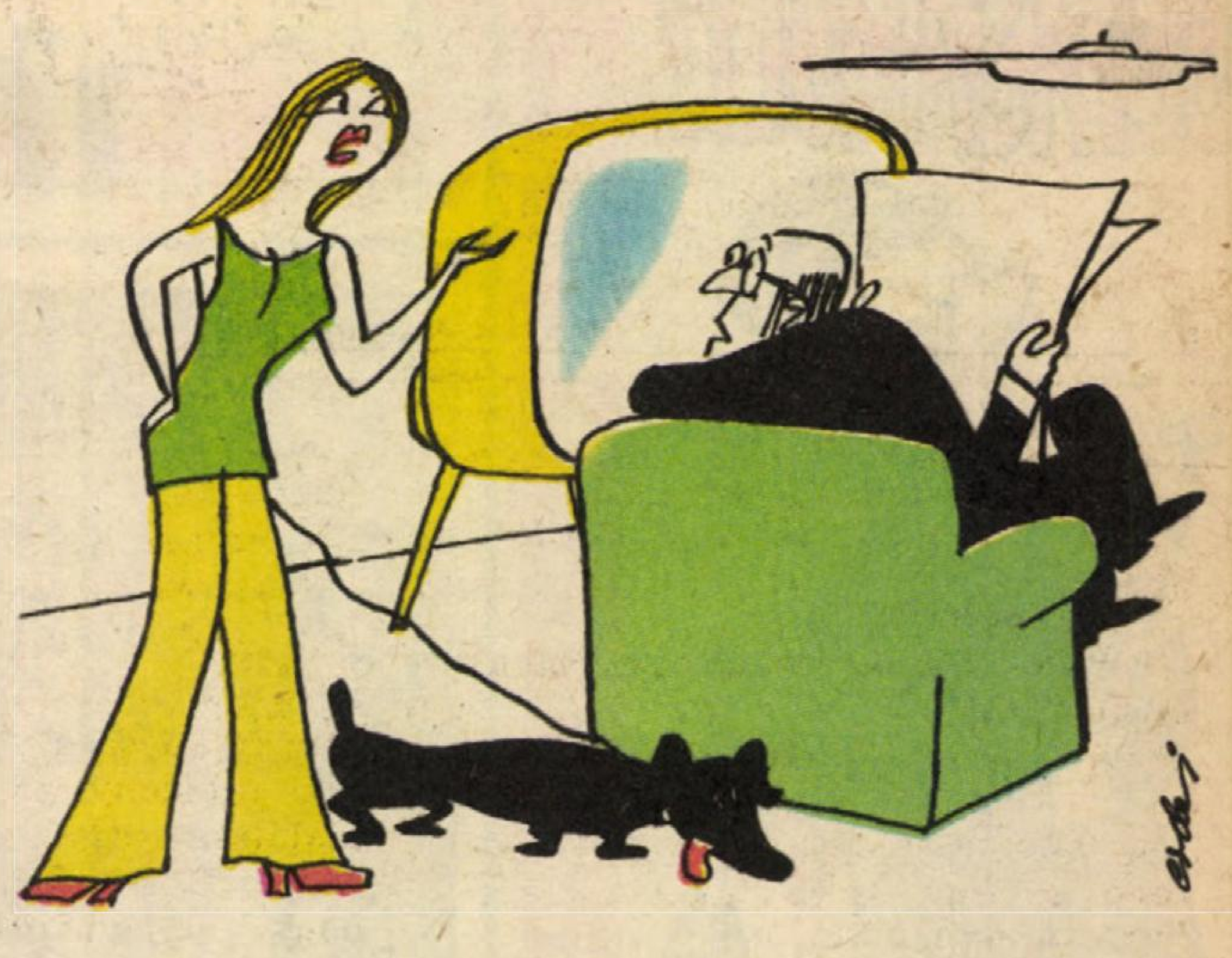
(Kecskeméten fotózta Erdősi Antal)

BEJÁRATÓS KOCSI

– Tudja, azt mondták a szakemberek, hogy az első 2000 kilométerig kímélni kell a motort.

ANYÁK NAPJA

– Ne felejtsd el, hogy vennünk kell valamit anyának!
– Miért? Ő mit vett nekünk Gyermeknapra?

MEDDIG HEGY A HEGY?

Jó negyven éve járom a budai hegyeket, amelyekről egyes destruktív alakok azt mondják, hogy nem is hegyek, csak dombok. Én mindenkor vitába szálltam kedves hegyeim sértegetőivel, de csak szubjektív érveim voltak. Most végre örömmel tapasztalom, hogy az új Értelmező Kéziszótár kereken kimondja: *„Hegy = A dombnál magasabb (és meredekebb) földfelszíni kiemelkedés.”* A domb viszont (ugyanott olvasható) *„lejtős oldalú, 200 m-nél nem magasabb földfelszíni kiemelkedés”.*

Nos, a budai hegyek közül a kisebbek is 200 méternél magasabb földfelszíni kiemelkedések, sőt — ahogy tapasztalom — évről évre magasodnak, hiszen amíg csak húsz évvel ezelőtt is — például — tíz perc alatt fölértem a Kapy utcából az Árpád kilátóra, ma ugyanez az út húsz percig tart. Vigasztalásomra szolgál, hogy Budán nemcsak a jegenyefák, hanem a hegyek sem nőnek az égig. Legalábbis szorgalmasan bontogatják azokat, és egyre nagyobb eredménnyel, miután a hagyományos zsebkendőmnek a négy sarkáról áttérek a dömperes kivitelezésre.

Ám a hegy elhordása nem megy egyik napról a másikra, s addig a házak kénytelenek fölmászni rá. Másznak is szorgalmasan. Ahogy visszatekintek négy évtizedre, úgy tetszik, hogy a völgybeli házak azt játszották: „Sétálni, sétálni, egy kis dombra lecsücsülni — csüccs!” Így csücsültek le szép sorjában a domboldalon, hegyoldalon. Eleinte csak a ház-gyerekek játszották ezt a csücsülősdit, később a ház-kamaszok, míg mostanában nagy lakli legények is közébük tolakodnak.

Ott van például a Látóhegy oldalában az a mostani, a környező ház-gyerekeknél nyolc fejjel magasabb idétlen alak. Állítólag még két társa is oda fog csücsülni mellé. Hiába tiltakoznak a többiek, meg a sajtó is, mondván, hogy nem szép tőlük. Jó, jó, valóban rondák lesznek ottan, de ne felejtük el, hogy hasznuk is lesz, hiszen a nagy hőségben árnyékot adnak a kicsinyeknek (erre szükség van egy évben kétszer, sőt olykor háromszor is), valamint megvédik őket a délnyugati széltől. (Igaz, hogy a budai széljárás északnyugati, de délnyugatról is fújt már a történelem során. Legutóbb 1817. október 7-én délután 14.30-tól 14.33-ig.)

Node inkább arról akarok beszélni, hogy — hála a civilizációnak — az ember a hegyek között nem érzi magát mindjárt az erdőben, sőt még a házakat végre elhagyva, az erdőben sem érzi magát úgy, mint az erdőben, mert — például — a szép sétautakat egyes önkéntes brigádok társadalmi munkában mindenféle színes papírokkal, fényes dobozokkal díszítik. Más áldozatkész egyének nem kímélik motorkerékpárjukat, sőt autójukat, s végigszáguldanak a szűk hegyi utakon, így biztosítják az arra járóknak a benzingőz szükségletét és motorzaj igényét.

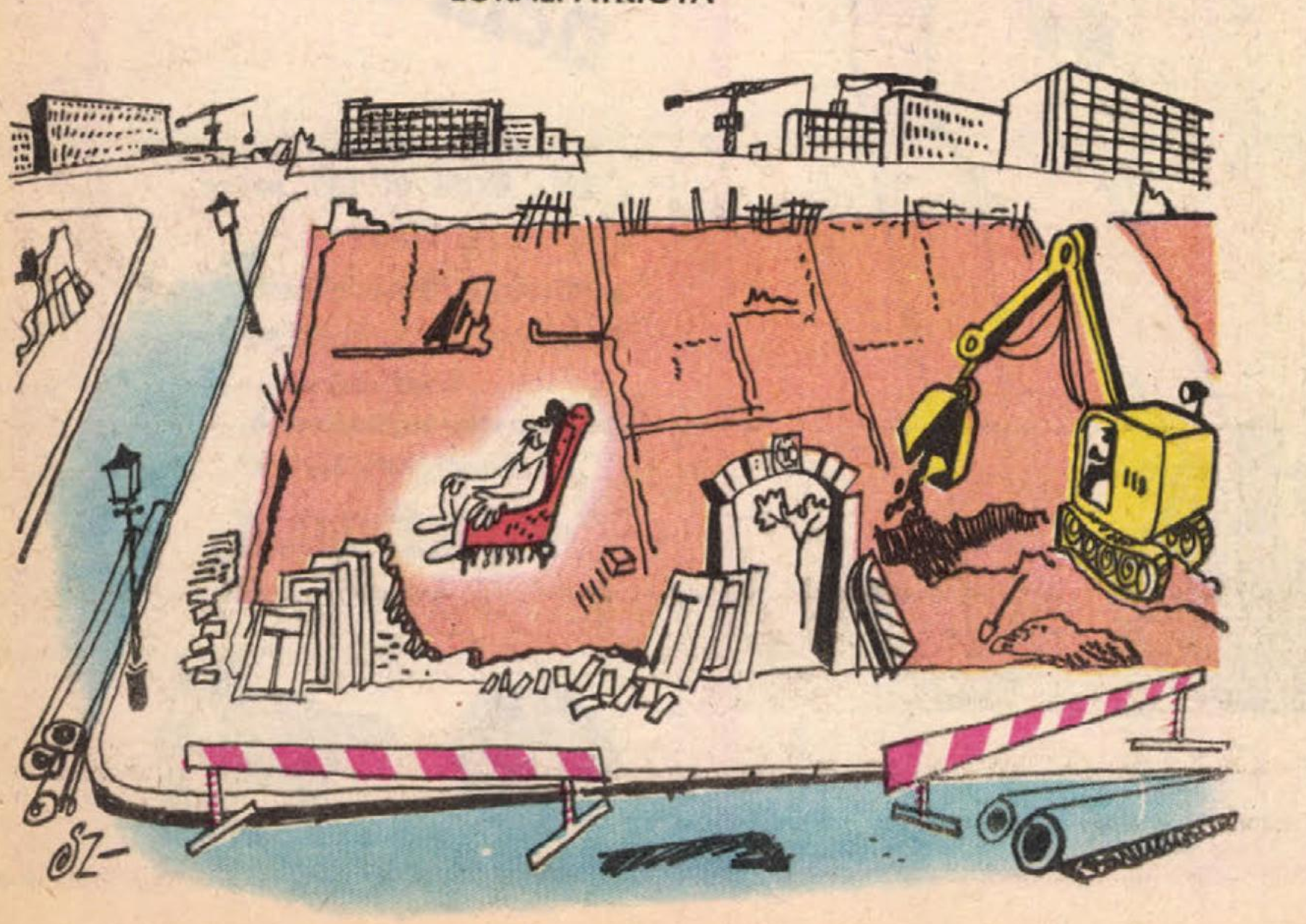
Azután attól sem kell félni manapság, hogy az irtó (azaz kiirtó) ügyeskedést kijátszó madarak ricsajozása kellemetlen hatást gyakorol érzékeny dobhártyáinkra, mivel mindig akadnak nemes szándékú, s fáradtságot nem ismerő jótét lelkek, akik táskarádiót cipelve, túlharsogják azokat.

Tapasztalom továbbá, hogy az idén újrafestették az utak jelölését, s egyidejűleg leszerelték a régi, kopott útbaigazító táblácskákat, de ötletes módon nem tettek helyükbe újakat. Így serkentik az arra járókban a segítő szellem fejlődését, hiszen kénytelenek vagyunk egymástól kérdezősködni, melyik út merre visz. Ámde ha nincs kitől érdeklődni, az se baj, hiszen minden út visz valahová.

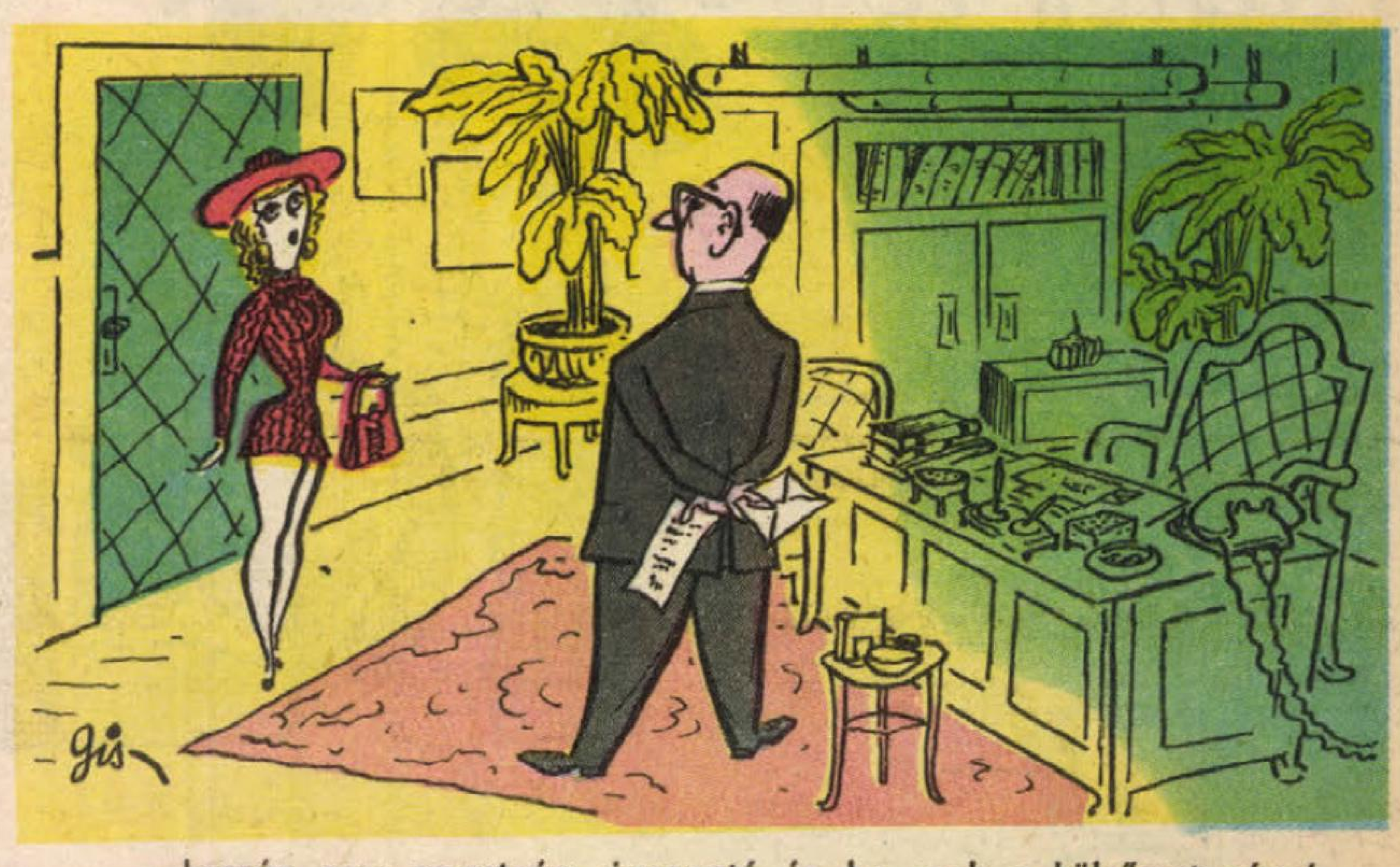
Kérem a hegyi utak karbantartóit, ne vegyék reklamálásnak soraimat. Addig a néhány évig, amíg a hegyek tartanak, majd csak megleszünk valahogy táblák nélkül is. Az viszont helyes lenne, ha az utak papírdíszeiről, benzingőzzel való permetezéséről, s a madárricsaj tompításáról intézményesen gondoskodnának!

Sólyom László

LOKÁLPATRIÓTA

NAÍV MUNKAERŐ

– Igazán nem szeretném, igazgató úr, ha csak a külsőmet nézné...
– Miért? Van még magán valami más néznivaló is?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy hölgy megkérdi az orvosától:
— Igaz az, doktor úr, hogy az uborka levétől elmúlik a szeplő?
— Igaz, de csak egy esetben. Ha a szeplő az uborkán volt.

*

Két férj beszélget:
— Az én feleségem remek asszony. Esténként lehúzza a cipőmet.
— Amikor hazmegy?
— Nem, amikor el akarok menni hazulról.

*

A férfidivat-üzletbe beállít egy vevő és egy 42-es inget és egy 39-es pizsamát kér.
— Önnek lesz mind a kettő? — kérdi az eladó.
— Igen.
— Akkor miért kisebb a pizsama mérete, mint az ingé?
— Van magának fogalma arról, hogy én milyen kicsi vagyok otthon?

RÉBUSZ

282. rejtvényünk megfejtése:

TY GS

Tévelygés

A 100 forintos díjak nyertesei:
Sárdi Elek, 1136 Bp. Sallai I. u. 40.
Tibold Irma, 9900 Körmend, Dienes L. u. 13.
Ruskó Zoltánné, 1054 Bp. Beloiannisz u. 13.

283. REJTVÉNYÜNK

KENYÉR

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 6-ig erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

ÖNTUDAT

Joseph Bonanno az amerikai maffia egyik — immár nyugalomba vonult — főnöke. Fia, a negyvenegy esztendős Bill Bonanno, nemrégiben szabadult a börtönből. Három évet nyomott le „adócsalásért", miután mást nem tudtak rábizonyítani. Szabadulása után kijelentette az újságíróknak, hogy megjavul és ezentúl „tisztességes munkával keresi kenyerét". Másnap egy szemfüles tv-rendező jelent meg a gengszternél és felajánlotta neki: most készülő krimi-sorozatában játssza el egy rendőr szerepét. Bonanno válasza: „Ezt az én társadalmi helyzetemben nem engedhetem meg magamnak."

„CANTERBURY-FUTAM"

Anglia a fogadások hazája, ahol a bukmékerek még a közelmúltban megtartott választások kimenetelére is elfogadtak téteket. Ám az már a szigetországban is feltűnést keltett, hogy most először arra is lehet fogadni: ki lesz Canterbury érseke? Az angol egyház legmagasabb méltóságának favoritja e pillanatban Donald Coggan, York érseke. A Ladbroke bukmékeriroda, Anglia egyik legnagyobb ilyenfajta intézménye pillanatnyilag — mint a Reuter iroda jelenti — „három az egyhez adja a yorki érseket."

A Ladbroke-iroda szóvivője szerint eddig tizenkétezren fogadtak a „canterbury-futamban". Az eddigi legnagyobb tét ezer font.

NEMZETI AJÁNDÉK

Agnew, volt amerikai alelnök, akinek sikkasztás miatt kellett megválnia tisztségétől, újabb sikeres „dobással" bizonyította életrevalóságát. Washington egyik elővárosában, az elegáns Kenwoodban levő házát 300 ezer dollárért eladta egy milliomosnak. 1972-ben Agnew ugyanezért a házért 120 ezer dollárral kevesebbet fizetett. A kis vityilló értéke azért szökött fel ilyen rohamosan, mert annakidején államköltségen tatarozták és bővítették a házat. Éppen 120 ezer dollárt költöttek rá, azzal a hivatalos indokolással, hogy „az átalakítást az alelnök és családjának biztonsága teszi szükségessé."

Mint most kiderült — még csak nem is hazudtak...

KEGYELET ATLANTÁBAN

Evelyn Waugh, a neves angol író már írt egyszer egy szatirikus regényt a bizarr amerikai temetkezési szokásokról —, de ez sok évvel ezelőtt történt. Nem ismerhette Mr. H. Thornton temetkezési vállalkozót Atlanta városából. Részlet Thornton cégének legújabb, színes képekkel díszített reklámfüzetéből: „Páratlan, a világon egyedülálló újdonságunk az autós gyászolás. U alakú, kövezett behajtót építettünk, amelyet hat hatalmas tükörablak szegélyez. Kedves halottját feltámasztott koporsóban ravatalozzuk fel az egyik ablak mögött. Ön és barátai lassan végighajtanak az úton és leróhatják kegyeletüket anélkül, hogy ki kellene szállniok a kocsiból. Ez a szolgáltatásunk teljesen ingyenes."

EGY TEVÉKENY FÉRFIÚ

Rolf Steiner, a hírhedt zsoldosvezér, rövidesen Nyugat-Németországba érkezik. Steiner 16 éves korában, a Hitlerjugend tagjaként, a háború utolsó napjaiban alakított egyik rohamcsapat tagja volt. Utána belépett a francia idegenlégióba és végigharcolta Indokínát meg Algériát. A francia gyarmati uralom összeomlása után, Kongóba ment, ahol zsoldoscsapatát az arannyal és gyémánttal fizető katangai diktátor, a néhai Csombe vásárolta meg. Innen átrándult a nigériai polgárháborúba, ahol kegyetlen vérengzései miatt csapata „A rettenetesek" néven vál ismertté. Nigéria után — nem tudni, hogy kinek a pénzén — Dél-Szudánba ment és felkelést szervezett a központi kormány ellen. A felkelés kudarcot vallott. Steiner átszökött Ugandába, de elfogták és visszaküldték Szudánba, ahol lakat alá került. A szudáni kormány most közölte, hogy a beteg és „általános kimerültségben" szenvedő Steinert „emberbaráti okokból" átadja Nyugat-Németországnak.

De mi lesz, ha kipiheni magát?

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

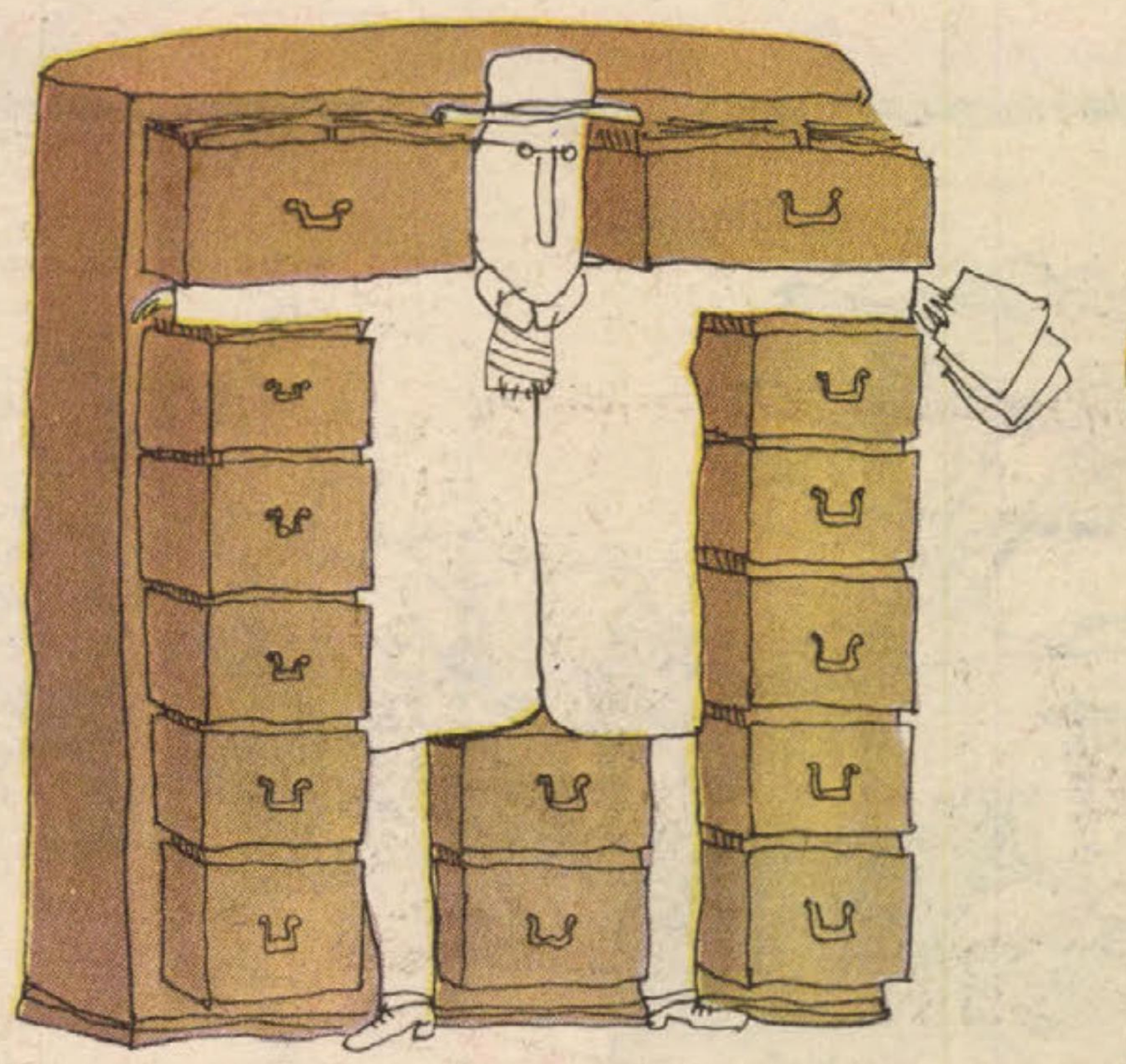
N Ny

Lehoczki István rajzai

NEGATÍV

NYILVÁNTARTÁS

NÖVÉNY

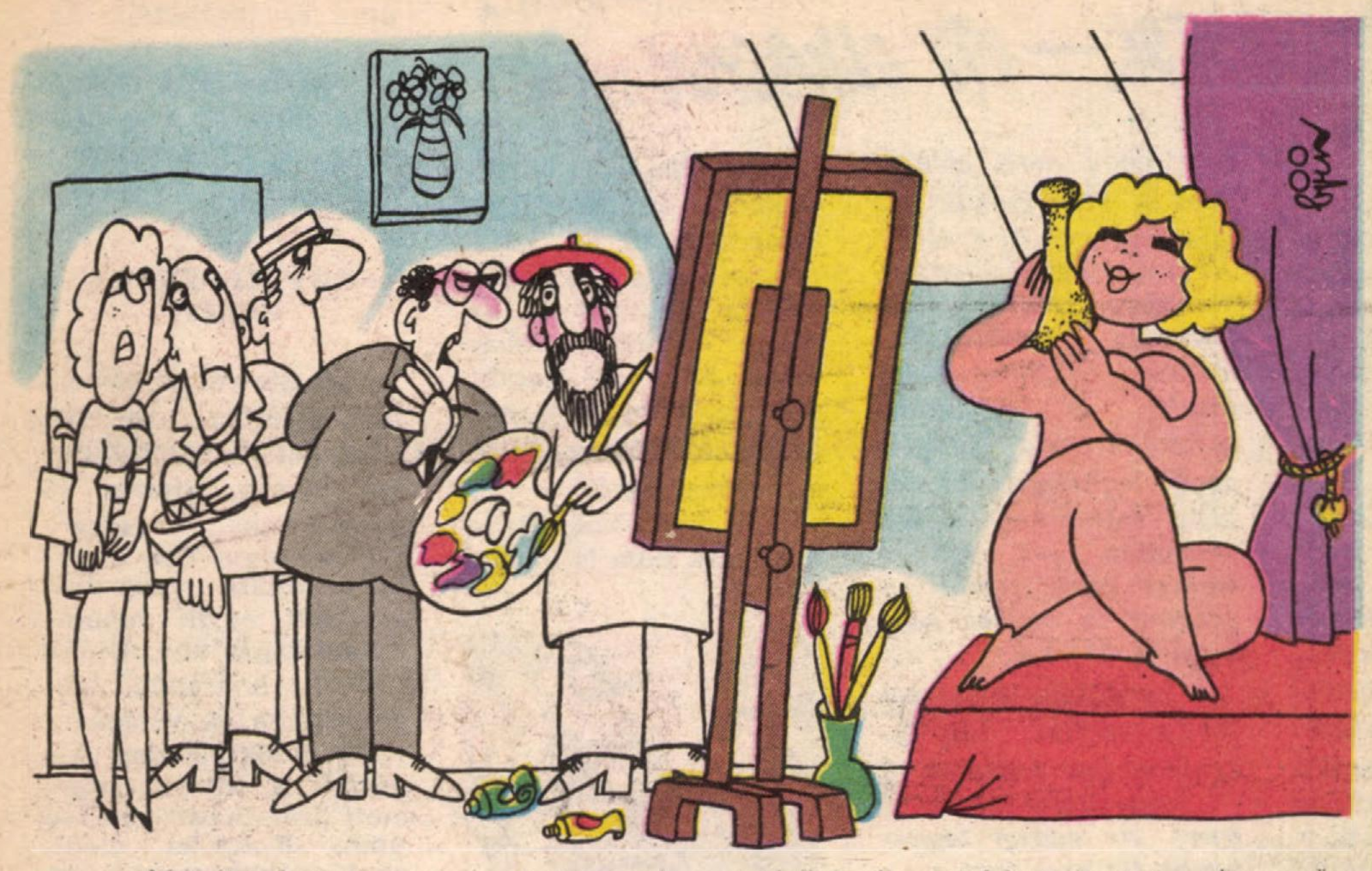
Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-18 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

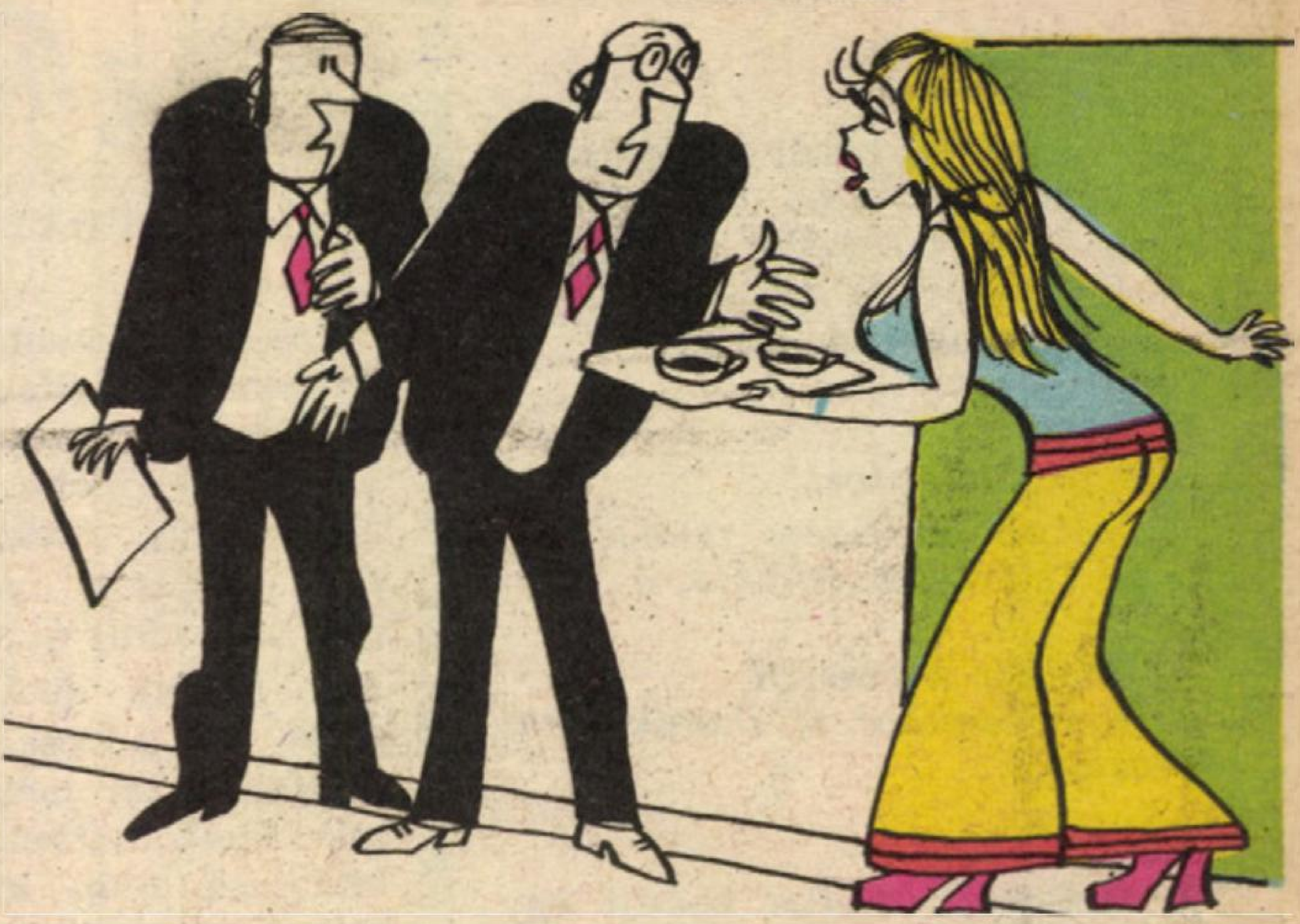
INDEX: 25.504

MŰTEREMLÁTOGATÁS

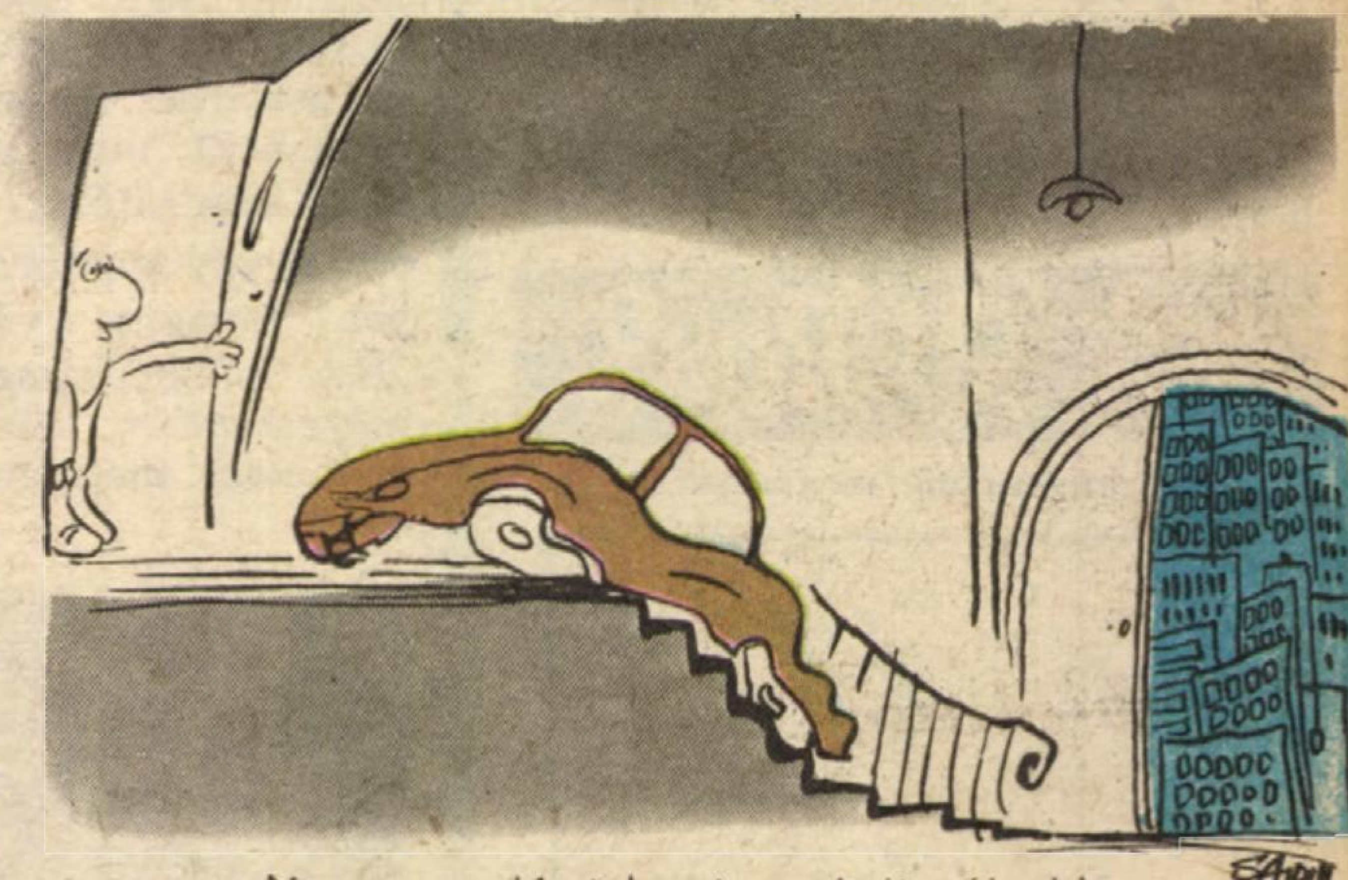
– Mondja, kedves mester, maga ezzel a modellel akar plakátot festeni a korszerű táplálkozásról?

TAKTIKAI MEGBESZÉLÉS

– Mancika, holnap miniben jöjjön, magára esett a választás, hogy közölje az öreggel a határidőnk elcsúszását.

NAGYVÁROSI GONDOK

– Na, gyere, kicsi kocsi, parkolj nálunk!

TRIBÜN

Eric Batty, a kitűnő angol riporter írta a dortmundi NSZK—magyar után:

— Soha ilyen tanulságos mérkőzést! Az egyik csapat megmutatta, hogyan kell futballozni, a másik pedig, hogyan nem szabad.

Csak azt tudnánk, mikor melyik csapatra célzott. Rémes ez a bizonytalanság!

Wilhelm Neudecker, a Bayern München elnöke, a Kaiserslautern elleni mérkőzés előtt, az olimpiai stadion hangszóróján kért sportszerű viselkedést a csapat rajongóitól.

— Ne szidjuk az ellenfelet, barátaim — mondta. — Mi, bajorok híresek vagyunk a vendégszeretetetünkről. Gyakoroljuk!

És tényleg, a mérkőzés során pisszenés is alig hallatszott. Az elnök sugárzott a boldogságtól:

— Tessék — mondta. — Ezt az én fellépésemnek köszönhetjük.

— Csudákat — szólt közbe egy szurkoló. — Unalmas volt a meccs.

*

Norman Huntert, a Leeds hátvédjét, az angol liga legkegyetlenebb játékosaként tartják nyilván.

— Mindig tudom, amikor ő fut mögöttem — mondta egy megfélemlített csatár. — Hallom a kattanást, ahogy kinyitja a bicskát.

(p. p.)

ELTÉRÍTÉSI KÍSÉRLET

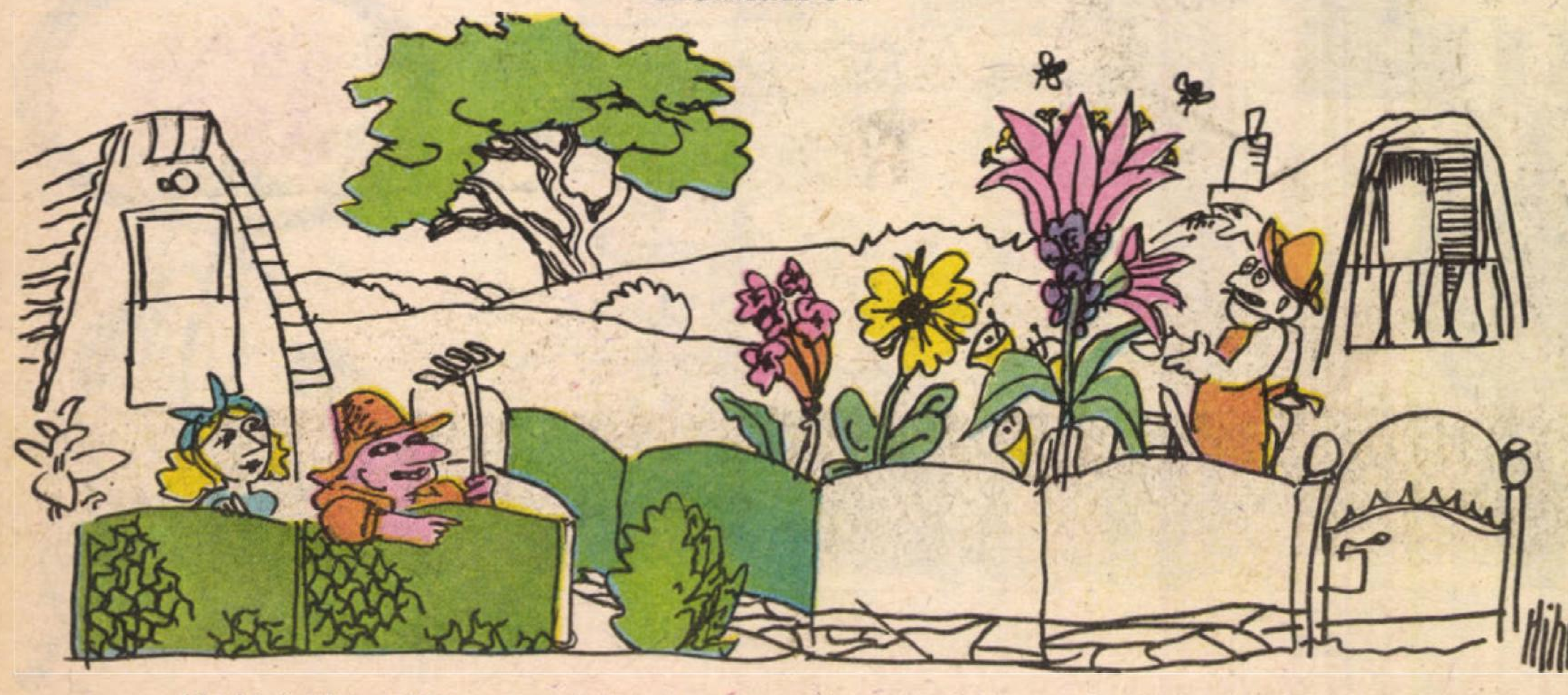
Ismerd meg magadat...

Frédi öcsém léha fickó.
Igyekeztem rajta
javítani rokoni, jó
útmutatást adva:
„Régi bölcsek tanítása:
magadat megismerd!”
De vigyorgott egyet rája
s ellenkezni is mert:
„Megismerni? Klassz nőt, bácsi!
Ugrom első szóra!
De magamat?... Ki kíváncsi
egy csirkefogóra?”

(l. a.)

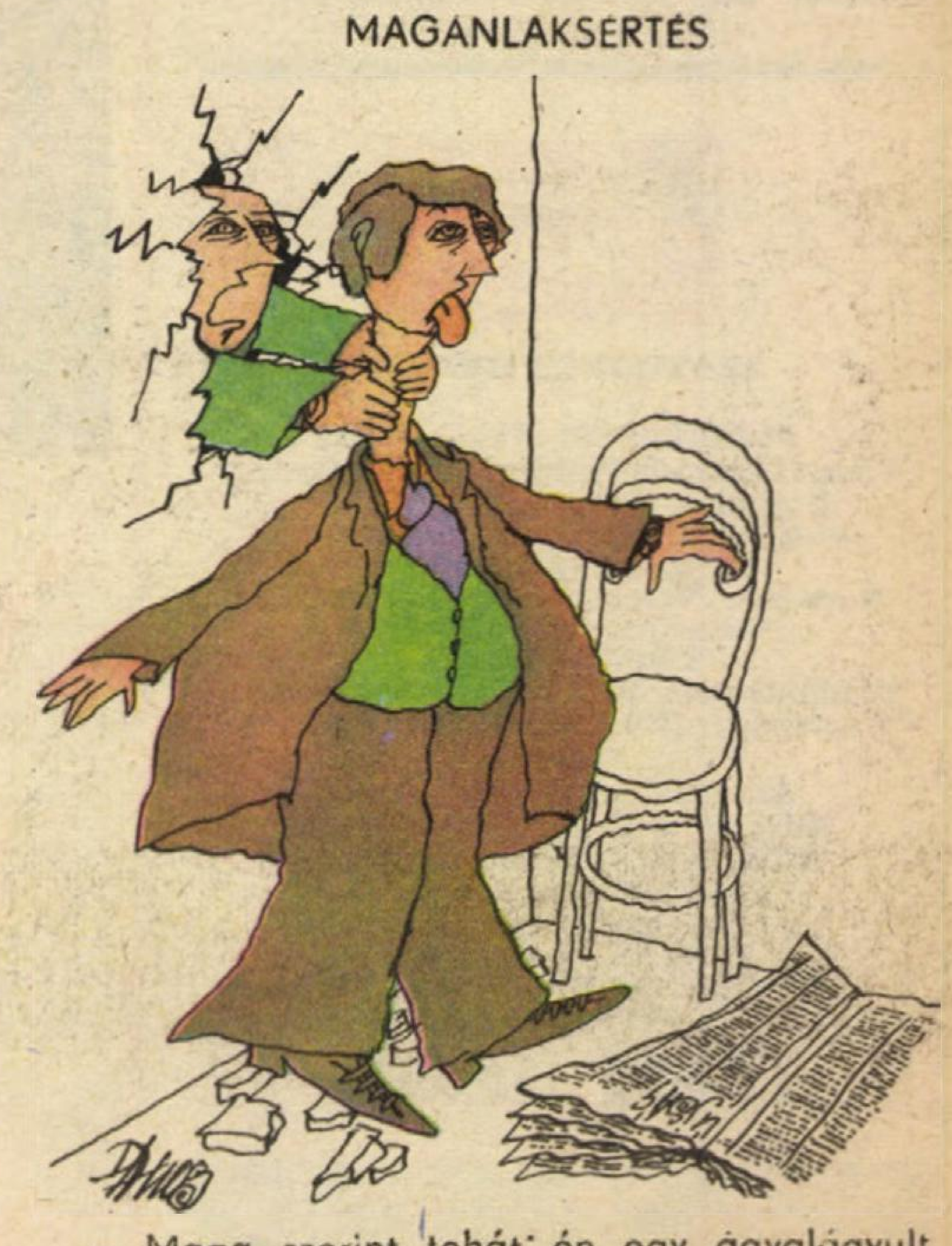

SZOMSZÉDOK

– Hadd örüljön! Még nem tudja, hogy az új autópályát az ő telkén fogják keresztülvezetni...

MAGÁNLAKSÉRTÉS

– Maga szerint tehát én egy ágyalágyult ürge vagyok?!